

ZIEMIA DRAWIEŃSKA

CZASOPISMO SAMORZĄDOWE

Lato nad Drawą 2024

STADION MIEJSKI W DRAWNIE
(ul. Choszczeńska 85A)

06.07.2024

START 15:00

PROWADZENIE IMPREZY:
MARCIN RUSZKIEWICZ

15:00 wręczenie nagród i pucharów w zawodach wędkarskich

15:30 Magik dla dzieci „Pan Bużka” jedyny w świecie żółtoksiążnik

17:00 Zajefajni 18:00 Markusp

Gwiazdy wieczoru:

TOWARZYSZĄCE

ATRAKCJE:

7:00 ZAWODY WĘDKARSKIE
PZW DRAWNO

15:30 - 17:00 ANIMACJE,

ATRAKCJE DLA DZIECI,

MALOWANIE TWARZY,

KOLOROWE WARKOCZYKI,

TATUAŻE BROKATOWE,

DUŻE BAŃKI MYDLANE,

SKRĘCANIE BALONÓW,

STOISKA GASTRONOMICZNE

I HANDLOWE

DMUCHAŃCE

19:30

ANDRE

21:30

InoRos

23:00

TEDE

ZAPRASZAMY!

ORGANIZATORZY

PATRONAT HONOROWY

PATRONAT MEDIALNY

WSPÓŁORGANIZATORZY

SPONSORZY

PARTNERZY

Egzemplarz bezpłatny

Lipiec 2024

ISSN:1507-7055

Nr 138

INFORMACJA Z POSIEDZEŃ RADY MIEJSKIEJ W DRAWNIE

Ostatnia sesja Rady Miejskiej w Drawnie

26 kwietnia 2024 roku miała miejsce ostatnia sesja Rady Miejskiej w Drawnie w kadencji samorządowej 2018 - 2024. W jej trakcie podziękowano radnym pracującym na rzecz drawieńskiego samorządu w mijającej kadencji.

Za Ich pracę na rzecz samorządu podziękowali: Przewodniczący Rady Miejskiej Aleksander Dementiew, Burmistrz Drawna Andrzej Chmielewski, Burmistrz Elekt Wojciech Wiśniowski, a Radny RM Czesław Paszkiewicz podziękował za dobrą współpracę z samorządem. Wszyscy radni kończący obecną kadencję otrzymali pamiątkowe grawerony.

Podziękowania złożyły również Sekretarz Gminy Mariola Kowalewska i Skarbnik Gminy Agnieszka Zarecka podkreślając, że współpraca z ustępującą Radą układała się bardzo dobrze i chociaż zdarzały się też sprawy niełatwe, to zawsze udawało się je wspólnie rozwiązywać.

Ponadto szczególne podziękowania od dyrektorów i kierowników placówek podległych otrzymał kończący swoją kadencję Burmistrz Andrzej Chmielewski.

A.Łukasik

Pierwsza sesja nowej kadencji

7 kwietnia 2024r. odbyły się wybory samorządowe, podczas których mieszkańcy gminy dokonali wyboru m.in. radnych do Rady Miejskiej w Drawnie oraz Burmistrza Drawna.

Zgodnie z prawem, pierwszą po wyborach sesję Rady Miejskiej zwołuje Komisarz Wyborczy, podczas której nowo wybrani radni oraz burmistrz złożyli ślubowanie i odebrali zaświadczenia o wyborze. Pierwszą sesję otworzył i prowadził do czasu dokonania wyborów Przewodniczący Rady radny senior Bogdan Buchajczyk.

Radni odebrali z rąk Przewodniczącego Gminnej Komisji Wyborczej Pana Piotra Sieradzona zaświadczenia o wyborze na radnego. Następnie najmłodszy radny Pan Tomasz Kic odczytał rotę ślubowania i wszyscy radni złożyli ślubowanie.

Nowa Rada Miejska w Drawnie będzie pracowała w następującym składzie:

Krzysztof Bojara, Bogdan Buchajczyk, Łukasz Buchajczyk, Aleksander Dementiew, Adam Emilianowicz, Paweł Kasprzak, Tomasz Kic, Agnieszka Kołodziejska, Patryk Krykwiński, Jolanta Kucharska, Janusz Lewandowski, Karol Lewdański, Sławomir Nowak i Agnieszka Traczyk.

Piętnasty radny zostanie wybrany do rady w wyborach uzupełniających, które odbędą się w przyszłym roku.

W dalszej części obrad radni wybrali Przewodniczącego Rady Miejskiej, a został nim Pan Aleksander Dementiew. Na Wiceprzewodniczącego wybrano Pana Adama Emilianowicza.

Następnie Pan Piotr Sieradzon Przewodniczący Gminnej Komisji Wyborczej w Drawnie wręczył Burmistrzowi Drawna **Wojciechowi Wiśniowskiemu** zaświadczenie o wyborze na burmistrza.

Objęcie obowiązków przez Burmistrza Drawna nastąpiło z chwilą złożenia wobec rady ślubowania: „**Obejmując Urząd Burmistrza Drawna, uroczystie ślubuję, że dochowam wierności prawu, a powierzony mi Urząd sprawować będę tylko dla dobra publicznego i pomyślności mieszkańców Gminy Drawno.**”

Na zakończenie uroczystej sesji odchodzący Burmistrz Andrzej Chmielewski przekazał nowo zaślubionemu Burmistrzowi Wojciechowi Wiśniowskiemu symboliczny „Klucz do Bram Gminy Drawno” z życzeniami samych sukcesów i podejmowania tylko trafnych decyzji. Były podziękowania, gratulacje, życzenia i kwiaty, a wszystko to w uroczystej i podniosłej oprawie.

A.Łukasik

Kolejne sesje Rady Miejskiej w Drawnie

Do końca maja 2024r. odbyły się jeszcze 2 sesje, podczas których radni podjęli 8 uchwał m.in. w sprawie powołania składów osobowych Komisji Rady, ustalenia wynagrodzenia Burmistrzowi Drawna, zmian do budżetu Gminy Drawno na rok 2024, zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Drawno na lata 2024-2039. Podjęta została również uchwała wydłużająca okres obowiązywania Programu szczepień przeciwko grypie dla osób powyżej 65 roku życia na kolejne 2 lata. Co

roku korzysta z tego programu 100 uprawnionych osób. Wszystkie uchwały są do wglądu w Urzędzie Miejskim w Drawnie w godzinach pracy Urzędu oraz na stronie www.bip.drawno.pl w zakładce „SYSTEM RADA”. W zakładce tej znajdują się również relacje z obrad Rady oraz imienne wyniki głosowań.

M. Kowalewska

GMINNE SPRAWY

XVII ZAWODY WĘDKARSKIE O PUCHAR BURMISTRZA DRAWNA

W środę 1 maja br. na jeziorze Adamowo w Drawnie odbyły się kolejne Otwarte Zawody Spinningowe „O Puchar Burmistrza Drawna”. Organizatorem zawodów było Miejsko-Gminne Koło Polskiego Związku Wędkarskiego, którego Prezesem jest pan Mirosław Hynek. Przebieg zawodów i sprawy organizacyjne przedstawił Prezes Koła. W szranki o puchar stanęło 50 wędkarzy, w tym jedna kobieta i dwóch juniorów: Filip Szymański (13 lat) i Igor Cymerman (10 lat).

Pogoda podczas śródkowych zawodów dopisała. We wczesnych godzinach porannych uczestnicy zawodów ochoczo podążyli na swoje upatrzone miejsca. Po pięciu godzinach wędkowania, aby wyłonić zwycięzców w poszczególnych kategoriach sędziowie po wcześniejszym mierzeniu złowionych okazów przystąpili do obliczania wyników i ustalania kolejności miejsc zajętych w zawodach.

I tak w kategorii: „Za największą Rybę XVII Zawodów Wędkarskich Spinningowych o Puchar Burmistrza I miejsce zdobył pan Michał Fedejko, którego szczupak liczył 96 cm.

W konkursie na największego okonia zwycięzcą został pan Bogusław Franas, którego okaz liczył 33 cm.

Zwycięzcą zawodów o „Puchar Burmistrza Drawna” został pan Henryk Ladra zdobywając łącznie 4 000 punktów. Gratulacje!

II miejsce pan Michał Fedejko - 3050 pkt

III miejsce pan Cymerman Krzysztof - 1550 pkt

IV miejsce pan Paweł Andryszak - 1000 pkt

V miejsce pan Aleksander Bagiński - 950 pkt

VI miejsce pan Zbigniew Mielniczyn - 850 pkt

VII miejsce pan Jacek Popiołek - 800 pkt

VIII miejsce pan Mateusz Cymerman - 800 pkt

IX miejsce pan Sławomir Kras - 800 pkt

X miejsce pan Michał Ubysz - 750 pkt

XIII miejsce pan Kacper Kaczka - 190 pkt

Wręczenia pucharów i nagród dokonał Burmistrz Drawna Andrzej

Chmielewski, Burmistrz Elekt Wojciech Wiśniowski, Prezes koła Mirosław Hynek i Dyrektor DOK Izabela Kowalczyk.

Podziękowania za wieloletnią działalność na rzecz wędkarstwa, Prezesowi Mirosławowi Hynkowi złożył kończący swoją kadencję Burmistrz Andrzej Chmielewski.

Prezes koła Mirosław Hynek podziękował wszystkim zawodnikom za sportową rywalizację, gratulując uzyskanych wyników i obiecał, że zawody o Puchar Burmistrza będą kontynuowane w latach następnych. Całość imprezy przebiegała w miłej i sympatycznej atmosferze.

GRATULACJE DLA WSZYSTKICH ZAWODNIKÓW!!!

A. Łukasik

**TRZECIA EDYCJA FESTIWALU TRADYCJI POMORZA ZACHODNIEGO
W OGRODACH PRZELEWICE**

Wydarzenie odbyło się w dniach 18-19 maja br. w Ogrodach Przelewice - Zachodniopomorskim Centrum Kultury Obszarów Wiejskich i Edukacji Ekologicznej.

W programie festiwalu przewidziano liczne atrakcje, m.in.: konkursy, prezentacje artystyczne, wykłady, warsztaty i koncerty.

Gminę Drawno reprezentował Burmistrz Drawna Pan Wojciech Wiśniowski wraz z Panią z Paniami ze Sołectwa Święciechów i Stowarzyszenia Wspólnie dla Święciechowa.

Podczas wydarzenia w sobotę 18 maja można było poznać laureatów marszałkowskiego konkursu „Sołtys Roku”, który jest doskonałą okazją do zaprezentowania wyjątkowych osób zaangażowanych w życie małych ojczyzn.

Podczas Gali Sołtysów, która miała miejsce na tegorocznym Festiwalu za piastowanie funkcji Sołtysa i pracę na rzecz mieszkańców sołectwa Święciechów wyróżnienie Sołtysa Roku 2024 otrzymała Pani Anna Sroczyńska. Gratulacje!

Sołtys Święciechowa Pani Anna Sroczyńska to osoba asertywna, komunikatywna, sumienna, cechująca się otwartością na nowe doświadczenia.

Poprzez realizację w sołectwie wyjazdów integracyjnych, imprez integracyjnych i sportowych takie jak, festyny, turnieje sportowe czy wspólne zabawy stanowiące doskonałą okazję do spotkań i integracji między różnymi grupami mieszkańców.

Sołtys corocznie przeprowadza wiele wspólnych akcji, wspólnych spotkań, m.in.: Akcja sprzątania wioski „Dzień Ziemi”, „Akcja Liść”, Akcja szafowanie, Akcja „Zaadoptuj roślinę”, Akcja „Liście”, przeprowadzanie różnego rodzaju kiermaszu m.in.: Kiermasz Bożonarodzeniowy, Kiermasz Wielkanocny.

Udział w różnych akcjach charytatywnych. Wszelkie przeprowadzone działania, akcje realizowane były wraz z mieszkańcami sołectwa Święciechów. Wspólne przygotowania, spotkania prowadziły do zwiększenia integracji społeczności. Pani

Sołtys jest osobą, która potrafi zachęcić mieszkańców do wspólnych działań poprzez otwartość na zmiany, zrozumienia potrzeb, precyzyj-

nej komunikacji oraz aktywnego zaangażowania się z życie społeczności. Swoje umiejętności kulinarne w Konkursie Tradycji Kulinarnej Pomorza Zachodniego zaprezentowało Stowarzyszenie Wspólnie dla Święciechowa, które otrzymało wyróżnienie i nagrodę finansową. Gratulacje!

Stoisko promocyjne z wytwórczością, rękodziełem i kulinariami wystawiło Sołectwo Święciechów.

Dziękujemy uczestnikom zaangażowanym w ten Festiwal!

A.Łukasik

UMOWA NA ROBOTY BUDOWLANE NA TERENIE DAWNEGO CMENTARZA EWANGELICKIEGO W DRAWNIE PODPISANA!

Dnia 05 czerwca 2024 r. w Urzędzie Miejskim w Drawnie Burmistrz Drawna Wojciech Wiśniowski podpisał umowę na realizację inwestycji pn.: „Roboty budowlane i porządkowe na terenie dawnego cmentarza ewangelickiego - część zachodnia w formule zaprojektuj i wybuduj” z Wykonawcą wyłonionym w postępowaniu przetargowym ENERGOBUD-GDAŃSK Sp.z.o.o. z Gdańska w obecności przedstawiciela BGK Pani Dyrektor Anny Pawlak.

Inwestycja obejmuje uporządkowanie i odtworzenie obszaru po stronie zachodniej parku wraz z odbudową schodów prowadzących do parku od strony drogi wojewódzkiej w okolicach Kamienia Pojednania i do krzyża wraz z ich doświetleniem oraz montażem tablic informacyjnych i kierunkowych, wyeksponowanie elementów infrastruktury cmentarza (tablice nagrobne, krzyże żeliwne, kamienne pomniki) a także budowę wiaty widokowej na skraju parku z widokiem na jezioro i teren boiska.

Kwota całej inwestycji to: 500 000,00 zł brutto, z czego 98 % kosztów to dofinansowanie z Rządowego Funduszu Polski Ład, a tylko 2 % tj. 10 000,00 zł to wkład gminy Drawno. Planowany termin zakończenia inwestycji 30.06.2025r.

AKCJA „SPRZĄTANIE RZEKI KORYTNICY” PRZEZ KALISKICH LICEALISTÓW

W piątek 29 maja br. grupa licealistów z Zespołu Szkół Ponadpodstawowych w Kaliszu Pomorskim wraz z opiekunami Panem Pawłem Łuczko i Zbigniewem Jarząbkim oraz ratownikiem Panią Aleksandrą Kałużną uczestniczyli w akcji sprzątania rzeki Korytnicy. A jej głównym celem było posprzątanie rzeki.

Uczestnicy akcji z wielkim zaangażowaniem zbierali śmieci na rzece i jej brzegach. Sprzątanie połączone było ze spływem kajakowym, który zakończył się na Sówce w leśnictwie Jażwiny. Dodatkową atrakcją dla młodzieży był poczęstunek przy ognisku.

Uczestniczącą w akcji młodzież odwiedził Burmistrz Drawna Pan Wojciech Wiśniowski, który podziękował im za wysiłek zaznaczając, że jako społeczność możemy zrobić wiele, aby chronić rzeki. Podkreślił, iż akcja wykorzystuje potencjał i świadomość ekologiczną młodzieży. Jednoczy wokół słusznej idei – zachowania czystej przyrody dla przyszłych pokoleń, uczy szacunku dla natury. Ma także wymiar edukacyjny – to nie tylko doraźne, jednorazowe uprzątnięcie śmieci – powiedział burmistrz, ale wpływ na nawyki proekologiczne. Podziękował młodzieży za tak pożyteczną lokalną inicjatywę i wręczył dyplomy gratulacyjne. Zazaczył, że dbając o rzekę, dbamy o nasze wspólne dziedzictwo przyrodnicze i atrakcyjność turystyczną Gminy Drawno.

Akcja została zorganizowana przez Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Drawieńskiej i firmę PKNNowak sp.z o.o. we współpracy z leśnictwem Jażwiny.

Serdeczne podziękowania dla organizatorów i uczestników akcji!

A.Łukasik

DOFINANSOWANIE NA MONITORING OBIEKTU SPORTOWEGO W DRAWNIE

Dnia 17 kwietnia 2024 roku podpisana została umowa na realizację zadania p.n. „Monitoring terenu boiska sportowego w Drawnie” współfinansowanego ze środków budżetu Województwa Zachodniopomorskiego.

W ramach projektu wykonany zostanie monitoring terenu boiska sportowego i kąpieliska, znajdującego się przy ul. Choszczeńskiej 85A w Drawnie, w zakresie: zakup, montaż i konfiguracja 5 szt. kamer z niezbędnymi przyłączami i wyposażeniem do rejestracji.

Kwota całego zadania to: **50 000,00 zł**, z czego 50% to wkład gminy Drawno.

DRAWIEŃSKI OŚRODEK KULTURY

III Piknik Rodzinny nad Drawą

W niedzielę 26 maja 2024r. miał miejsce III Rodzinny Piknik nad Drawą zorganizowany przez Drawieński Ośrodek Kultury. To niesamowite wydarzenie idealnie zbiegło się z bardzo ważnym świętem, a mianowicie Dniem Matki, a także akcją charytatywną dla Olka, który 6 kwietnia stracił swój dobytek w pożarze.

Jest Nam niezmiernie miło, że tak licznie przybyliście całymi rodzinami i uczestniczyliście w tegorocznej imprezie. Na uczestników Pikniku czekała moc atrakcji. Najpierw odbyły się zawody wędkarskie dla dzieci i młodzieży zorganizowane przez PZW Drawno. Zawody odbyły się w dwóch kategoriach wiekowych - dzieci do lat 10 oraz dzieci w wieku 11- 14 lat. Na każdego z uczestników czekała nagroda - piękny pamiątkowy puchar.

Od godziny 14:30 czekały na dzieci inne atrakcje: zamki dmuchane, spotkanie z alpakami, stoisko z zabawami edukacyjnymi i sensorycznym przygotowane przez pracowników Środowiskowego Domu Samopomocy w Drawnie, malowanie na bawełnianych torbach przygotowane przez panią Basię i panią Emilę z Biblioteki Publicznej w Drawnie. Wśród atrakcji dla dzieci były: tatuaże, kolorowe warkoczki, malowanie twarzy, wata cukrowa, popcorn, gofry. Można było delektować się przepyszną kawą, herbatą, lemoniadą i domowej roboty ciastem. Dzieci mogły również wziąć udział w festiwalu baniek mydlanych, a także ruszyć w piracką podróż z Klaunem Andzią i Przyjaciółmi. Oczywiście nie zabrakło naszych maskotek- Spange Boba, Garfielda i Kubusia Puchatka.

Podczas całego Pikniku mogliśmy oglądać przepiękne występy artystyczne naszych mieszkańców. Na scenie zaprezentowali się: uczestnicy Środowiskowego Domu Samopomocy w Drawnie - z panią Renatą Kaszyńską, która grała na gitarze; dzieci z sekcji tanecznej DOK przygotowane przez panią Asię - instruktorkę szkoły tańca MDM STUDIO, które zaprezentowały się w pięknym tańcu; członkowie DUTW - sekcja wokalna Anibabki przygotowana przez pana Jerzego Januszewskiego, sekcja taneczna Zespół Margarita - przygotowana przez panią Beatę Skrzeczkowską, zespół Drawianki prowadzony również przez pana Jerzego Januszewskiego oraz zespół Grupa My z Choszczna.

Podczas tego wydarzenia odbyła się loteria fantowa, nad którą czuwały panie Elżbieta Koziorowska, Iwona Osińska i Aneta Dzierbun. Nagrodą główną był Smartwatch XIAOMI Watch S3 o wartości 600zł. Sponsorom nagrody serdecznie dziękujemy, a byli nimi: Aleksandra Roślik, Halina Sońta, Emilia Wojtowicz, Weronika Zygala, Izabela Kowalczyk.

Pieniądze zebrane ze sprzedaży kawy, herbaty, ciasta, waty cukrowej, popcornu, gofrów, a także loterii fantowej, podczas akcji pomocowej

zorganizowanej przez członkinie Coolturaalne Drawno, zostały przekazane na wyżej wymieniony cel charytatywny. Zebraliśmy kwotę 4317,60 zł.

Serdeczne podziękowania dla: pracowników Drawieńskiego Ośrodka Kultury-pan: Magdaleny Michalczyk, Agnieszki Kasprzak, Agnieszki Biegniewskiej, Agnieszki Kołodziejkiej, Sylwii Kaczor, Ewy Junak, Weroniki Zygaly, pana Marka Gnysińskiego; Członków PZW Drawno na czele z prezesem, panem Mirosławem Hynkiem, panów: Marka Hynka, Michała Ubysza, Rafała Ogórka, Emila Kalinowskiego, Piotra Kalinowskiego, członkiń Stowarzyszenia COOLturaalne Drawno- pani Aleksandry Roślik, Eweliny Krykwińskiej, Iwony Osińskiej, Aleksandry Oniszcuk, Moniki Michalak, Weroniki Zygaly, Magdaleny Michalczyk, Agnieszki Kasprzak, Agnieszki Kołodziejkiej, Agnieszki Biegniewskiej, Sylwii Kaczor - za co Wam bardzo dziękuję. Podziękowania za zaangażowanie i udział w wydarzeniu należą się także paniom: Elżbiecie Koziorowskiej, Anecie Dzierbun, Emilii Wojtowicz, Barbarze Zajączkowskiej, Annie Kozłowskiej, Romie Hryniewicz, Renacie Kaszyńskiej oraz uczestnikom ŚDS w Drawnie. Dziękujemy osobom, które upiekły ciasto na event charytatywny, a były to panie: Agnieszka Biegniewska, Agnieszka Kołodziejka, Agnieszka Kasprzak, Agnieszka Wiśniowska, Aleksandra Oniszcuk, Weronika Zygala, Magdalena Michalczyk, Iwona Osińska, Ewelina Krykwińska, Aleksandra Roślik, Izabela Kowalczyk.

Dziękujemy również wszystkim osobom występującym oraz rodzicom występujących dzieci, dzięki Wam ten dzień był tak piękny!

DZIĘKUJĘ I DO ZOBACZENIA ZA ROK!

Izabela Kowalczyk
pomysłodawca Pikniku Rodzinnego nad Drawą

Dzień Działacza Kultury

28 maja 2024 roku w Drawieńskim Ośrodku Kultury odbyło się spotkanie Twórców, Artystów i Działaczy i Kultury. Z tej okazji Burmistrz Drawna Wojciech Wiśniowski złożył najlepsze życzenia twórcom i animatorom życia kulturalnego w Gminie Drawno. Podziękował i wyraził uznanie za trud i pracę na rzecz rozwoju kultury lokalnej oraz wkład w krzewienie tradycji wśród dzieci, młodzieży i dorosłych.

Spotkanie poprowadził dyrektor DOK - pani Izabela Kowalczyk, która podziękowała pracownikom, działaczom kultury, animatorom oraz wszystkim osobom wspierającym działania instytucji za zaangażowanie oraz wspieranie działań Drawieńskiego Ośrodka Kultury.

Święto działaczy kultury było doskonałą okazją do wręczenia Panu Eugeniuszowi Markowskiemu odznaki honorowej „Zasłużony dla Kultury Polskiej” nadanej przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie.

Po części oficjalnej wszyscy goście mieli okazję obejrzeć kabarety w wykonaniu członków drawieńskiej grupy teatralnej - pań: Weroniki Zygala i Aleksandry Roślik oraz pana Dawida Siekierzyckiego. Ponadto odbył się recital pani Stanisławy Górnik. Na koniec autorską piosenkę o pracy w drawieńskiej kulturze zaprezentowała pani Weronika Zygala.

Dzień Ziemi

22 kwietnia to Międzynarodowy Dzień Ziemi. Z tej okazji w Drawieńskim Ośrodku Kultury odbyły się warsztaty z papieroplastyki, w których wzięli udział uczniowie z klas czwartych Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Drawnie wraz z nauczycielami: panią Anetą Dzierbun i panią Pauliną Brzozowską. Warsztaty poprowadziła pani Agnieszka Biegniewska - opiekun świetlicy w Barnimiu, za co bardzo serdecznie dziękujemy!

Papieroplastyka to sztuka w 100% ekologiczna, gdyż wszystko wykonane jest z papierowych rurek. Warsztaty okazały się dużym sprawdzianem cierpliwości oraz ćwiczeniem skupienia i precyzji. Cieszymy się, że dzieciom udało się wykonać pierwszą taką pracę - podstawkę pod naczynie. Po zakończonych warsztatach dzieci upiekły na ognisku kiełbaski na placu przed Drawieńskim Ośrodkiem Kultury.

Taka forma obchodów Dnia Ziemi uzmysłowiła dzieciom, że jest wiele ciekawych metod na tworzenie nowych pięknych rzeczy z materiałów już użytych. Dziękujemy za Waszą obecność i do zobaczenia.

Warsztaty z papieroplastyki odbyły się u nas jeszcze dwukrotnie w maju. Pani Agnieszka Biegniewska poprowadziła je dla grupy młodzieży i dorosłych dnia 14 maja oraz dnia 20 maja.

Izabela Kowalczyk

Z klasyką przez Polskę

To był niezapomniany koncert, który na długo zapadnie wszystkim w pamięci. Na drawieńskiej scenie wystąpili najsynniejsi polscy muzycy - Janusz Olejniczak i Tomasz Strahl. Ten fenomenalny koncert możliwy był do obejrzenia na drawieńskiej scenie dzięki realizacji projektu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Dziękujemy serdecznie wszystkim osobom, które przyjęły zaproszenie i tak licznie przybyły na ten historyczny koncert. Poniżej kilka słów o artystach, którzy zagościli na drawieńskiej scenie.

Janusz Olejniczak - artysta występował niemal w całej Europie, a także w Japonii, Australii, obu Amerykach i na Kubie. Grał pod batutą m.in. Witolda Rowickiego, Jerzego Maksymiuka, Charlesa Dutoit, Jacka Kapspzyka, Wojciecha Michniewskiego, Kazimierza Korda, Grzegorza Nowaka, Marka Pijarowskiego, Andrzeja Markowskiego, Marka Mosia. Grał w tak prestiżowych salach, jak Filharmonia Berlińska, Tonhalle w Düsseldorfie, Salle Pleyel w Paryżu, Concertgebouw w Amsterdamie, Teatro Colón w Buenos Aires, Suntory Hall w Tokio, Lincoln Center w Nowym Jorku. Brał udział w wielu międzynarodowych festiwalach, m.in. w Montrealu i Aix-en-Provence. W 1997 prawykonał „Valse Boston” na fortepian i orkiestrę Giji Kanczelego. Koncertuje również na instrumentach z epoki (Érard i Pleyel), współpracując w tym zakresie z Orkiestrą XVIII Wieku Fransa Brüggena. Występuje też jako kameralista ze skrzypkami, wiolonczelistami i śpiewakami. Prowadził kursy mistrzowskie w Kanadzie, Kolumbii, Japonii, Chinach oraz zajęcia ze studentami Akademii Mozartowskiej. Był jurorem konkursów pianistycznych w kraju i za granicą, między innymi XVII Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina (2015). Janusz Olejniczak w 2000 został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, w 2003 - Doroczną Nagrodą Ministra Kultury w dziedzinie muzyki, w 2005 - Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, w 2010 - Perłą Honorową Polskiej Gospodarki w kategorii kultura. Jest zdobywcą łącznie ośmiu Fryderyków” (w tym Złotego Fryderyka 2022).

Tomasz Strahl - studiował w klasie wiolonczeli Kazimierza Michalika w Akademii Muzycznej w Warszawie, którą ukończył w 1989. Jako stypendysta Rządu Austriackiego odbył roczne studia podyplomowe w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu u Tobiasa Kühne. Swój kunszt doskonalił także na kursach mistrzowskich w Weimarze, Łańcucie i Warszawie u Miłosa Sadlo, Daniela Szafrana i Romana Jabłońskiego. W zakresie kameralistyki pracował pod kierunkiem skrzypka Krzysztofa Jakowicza.

Mając 17 lat został laureatem kilku znaczących konkursów, w tym Konkursu Młodych Talentów w Dreźnie oraz Ogólnopolskiego Konkursu Wiolonczelistów im. Dezyderiusza Danczowskiego w Poznaniu. W 1991 został laureatem I nagrody V Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. Nicanora Zabalety w San Sebastian w Hiszpanii.

Ważnym wydarzeniem dla artysty było wykonanie w 1993 Koncertu wiolonczelowego Witolda Lutosławskiego w obecności kompozytora pod dyrekcją Mirosława Jacka Błaszczyka. Koncertował w wielu krajach Europy (m.in. w Finlandii, Szwajcarii, Niemczech, Republice Czeskiej, Austrii, Hiszpanii, Wielkiej Brytanii, na Ukrainie i Białorusi), na Bliskim Wschodzie (w Kuwejcie i Izraelu) oraz Kanadzie i w Japonii.

Izabela Kowalczyk

O relacjach damsko - męskich z przymrużeniem oka

Dnia 16 maja br. nasza amatorska grupa teatralna dorosłych działająca przy Drawieńskim Ośrodku Kultury wystąpiła gościnnie, na zaproszenie dyrektora ośrodka kultury w Krzęcinie, pani Alicji Kamińskiej, w spektaklu pt. „O relacjach damsko - męskich z przymrużeniem oka”. Na scenie wystąpili: panie- Stanisława Górnik, Tadeja Hołownia, Urszula Ostrowska, Aleksandra Roślik, Agata Słodkowska, Weronika Zygała i pan Dawid Siekierzycki. Nagłośnieniem zajął się pan Marek Gnysiński. Reżyserią oraz oprawa muzyczną zajęła się pani Izabela Kowalczyk. Cały występ składał się z części kabaretowej oraz występów wokalnych pani Stanisławy Górnik. Widownia przyjęła nasz występ z entuzjazmem. Na zakończenie pani dyrektor Alicja Kamińska podziękowała naszej grupie i zaprosiła do dalszej współpracy. To był przemiły wieczór i cieszymy się, że mogliśmy w ten sposób pokazać część naszej działalności artystycznej.

Izabela Kowalczyk

Poszukiwanie wielkanocnych jajek

28 marca br. w Drawnie odbyła się III edycja poszukiwania wielkanocnych jajek. Inicjatorem akcji w 2022 roku była dyrektor DOK Pani Izabela Kowalczyk.

W tym roku na uczestników zabawy czekało aż 1000 czekoladowych jajeczek ukrytych przez zająca wielkanocnego. Tym razem dzieci wraz z rodzicami i opiekunami udały się w asyście Garfielda (Weronika Zygała) i Puchatka (Izabela Kowalczyk) na stadion miejski w Drawnie. Po wyjaśnieniu zasad zabawy, dzieci ruszyły na poszukiwanie czekoladowych jajeczek wielkanocnych na terenie stadionu oraz parku. Po powrocie na Plac Wolności dzieci otrzymały upominki z masy solnej wykonane przez mieszkankę Święciechowa oraz upominki wykonane przez pracowników Drawieńskiego Ośrodka Kultury. Mistrzem III edycji poszukiwania jajek wielkanocnych 2024 został Artur Tulko. Nagrodą za zajęcie I miejsce był puchar ufundowany przez Panią dyrektor DOK. Nagrody wręczył Burmistrz Drawna - Pan Andrzej Chmielewski. Na dzieci czekała również wyjątkowa niespodzianka w postaci występu na szczudłach w wykonaniu artystki, Pani Marleny. Dziękujemy szczerze za chęć wzięcia udziału w tej akcji oraz za tak liczne przybycie. Cieszy nas ogromnie fakt, że co roku spotykamy się w większym gronie. Przy wydarzeniu pracowali dla Państwa: Honorata Siekierzycka, Patrycja Piechnik, Zygała Weronika, Krystyna Kubicka, Marek Gnysiński, Izabela Kowalczyk- dziękujemy!

Izabela Kowalczyk

Konkurs recytatorski poezji patriotycznej

W środę 8 maja z okazji majowych świąt państwowych odbył się w Drawieńskim Ośrodku Kultury po raz trzeci już z tej okazji KONKURS RECYTATORSKI POEZJI PATRIOTYCZNEJ. Byliśmy niezwykle miło zaskoczeni, że zgłosiło się do niego 49 uczestników w różnych kategoriach wiekowych. Najliczniej reprezentowaną grupą była grupa przedszkolna. Wśród tej kategorii były dzieci z Przedszkola Miejskiego w Drawnie oraz z Przedszkola nr 1 z oddziałami integracyjnymi w Choszczynie. Łącznie w tej kategorii wystąpiło 26 osób. W kolejnej kategorii wiekowej wystąpiły dzieci z klas I-III z Zespołu Szkolno- Przedszkolnego w Drawnie oraz ze Szkoły Podstawowej z Kalisza Pomorskiego. W tej kategorii na scenie zaprezentowało się 14 osób. Kolejną kategorię wiekową reprezentowali uczniowie klas IV-VI ze Szkoły Podstawowej z Drawna oraz Lubiany. W tej kategorii zaprezentowało się na scenie 3 uczestników. W ostatniej kategorii wiekowej - klas VII-VIII zaprezentowało się 6 uczniów ze Szkoły Podstawowej z Drawna, Choszczyna oraz Lubiany. Uroczystość poprowadziła Pani Izabela Kowalczyk, Dyrektor Drawieńskiego Ośrodka Kultury. Przybyła do nas również sekretarz Gminy Drawno, pani Mariola Kowalewska, która przywitała ciepło wszystkich gości i wyraziła ogromną radość z powodu tak liczego przybycia wszystkich uczestników. Całą uroczystość podzieliliśmy na dwie części, w pierwszej zaprezentowały się dzieci z przedszkola. W drugiej części prezentowali się uczniowie klas I-III, IV-VI oraz VII-VIII Szkoły Podstawowej. Jury w składzie: Małgorzata Dziadek - dyrektor Miejsko- Gminnego Ośrodka Kultury w Kaliszu Pomorskim, Barbara Tomicz - Wicedyrektor Szkoły Podstawowej w Reczu, Weronika Zygała - pracownik Drawieńskiego Ośrodka Kultury, miało bardzo trudne zadanie. Ostatecznie jury ogłosiło wyniki, które prezentujemy poniżej:

Kategoria przedszkole:

I miejsce- Michał Trzaskawka PM Drawno

II miejsce- Michalina Romanowska PM nr 1 w Choszczynie

III miejsce ex aequo - Julia Smacka oraz Antoni Tomaszewski PM Drawno

Wyróżnienie - Zuzanna Szymczak, Hanna Emilianowicz, Zuzanna Piłatowska, Anna Stefańska oraz Zuzanna Matusiak PM Drawno

Kategoria szkoły podstawowe klasy I-III:

I miejsce- Marcelina Bogusz SP Kalisz Pomorski

II miejsce- Zofia Buchajczyk SP Drawno

III miejsce- Sandra Węglarz SP Drawno

Na każdego uczestnika czekały nagrody, a dla zwycięzców dodatkowo statuetki. Bardzo serdecznie dziękujemy nauczycielom, opiekunom oraz rodzicom za przygotowanie dzieci do tego konkursu oraz państwa obecność.

Izabela Kowalczyk

Koncert zespołu UNIVERSE

Dnia 13 kwietnia 2024 roku w sali kina Wedel Drawieńskiego Ośrodka Kultury odbył się koncert zespołu UNIVERSE. Zespół lata swojej świetności przeżywał w latach 90-tych XX wieku. Mimo tego odległego czasu, artyści stale koncertują szczególnie na terenie Polski. Podczas koncertu w Drawnie, na który przybyło około dwustu osób z różnych terenów województwa zachodniopomorskiego i lubuskiego można było wysłuchać takich znanych utworów zespołu jak: „The best of”, „Magnes serc”, „Ciągle szukam drogi”, „Być przy tobie”, „Latawce”, „Bahama Yellow”, „Mr. Lennon”.

Izabela Kowalczyk

Co wydarzyło się w naszych świetlicach?

Świetlica Dominikowo

W tym roku Dzień Kobiet obchodziliśmy w inny sposób. Wspólnie z Panią Sołtys, Joanną Dąbrowską odwiedziliśmy mieszkanki Dominikowa i wręczyliśmy drobne upominki. W kolejnych dniach zajęcia w świetlicy skupiały się wokół zadań matematycznych, logicznych gier aby w Dniu Matematyki -12 marca zakończyć i posumować i wręczyć słodkie nagrody za wykonanie zdań. 14 marca odbyły się warsztaty wielkanocne, które poprowadziła pani Sylwia Kaczor, opiekun świetlicy w Kiełpinie. Pani Sylwia pokazała nam, jak z bandaża z gipsem i balonów można zrobić gigantyczne jajka, które później mogą stać się piękną ozdobą stołów wielkanocnych. Zgodnie z tradycją pożegnaliśmy ZIMĘ - marzanną stworzoną przez dzieci i opiekunów. Wiosnę powitaliśmy sadząc kwiatki przed świetlicą i robiąc porządki na boisku i na terenie przylegającym do świetlicy. Kolejne dni minęły na przygotowywaniu ozdób na Święta Wielkanocne oraz tworzeniu kolorowych palm przez dorosłych i dzieci. Okres świąteczny zakończyliśmy POSZUKIWANIEM JAJEK WIELKANOCNYCH w Dominikowie. Dzieci z opiekunami posługując się narysowaną mapą, szukały czekoladowych jajeczek, ukrytych przez zająca. Wspólnie z Sołectwem i KGW w kwietniu zorganizowaliśmy obchody Dnia Ziemi. Zaprosiliśmy wszystkich mieszkańców i gości do akcji sprzątania lasu i sadzenia krzewów. Nad całą akcją czuwał Pan Ryszard Wiśniewski. Całe wydarzenie zakończyliśmy wspólnym ogniskiem. W kwietniu odbyły się warsztaty makijażu dla Pań, poprowadzone przez panią Weronikę Zygale. Panie miały możliwość skorzystać z porad profesjonalistki i nauczyć się jak robić codzienny makijaż. W maju działania i zajęcia w świetlicy skupiały się na przygotowaniu prezentów i kartek z życzeniami z okazji Dnia Rodziny oraz zaplanowaniu Pikniku Rodzinnego, który odbył się 20 maja przed świetlicą wiejską. Rodzice przygotowali kącik słodkości z pysznymi ciastami, babeczkami, lodami i innymi słodyczkami. Był też popcorn i pyszne kielbaski. Dzieci i dorośli wzięli udział w wycieczkach rządu, przeciąganiu liny i innych konkurencjach. Na pikniku rozdaliśmy prezenty i złożyliśmy rodzicom i zaproszonym gościom życzenia z okazji zbliżającego się Dnia Mamy i Taty. W maju świetliki wraz z rodzicami posadziły rośliny na ułożonych skalnikach pod drzewami oraz uporządkowały teren na boisku przed świetlicą. Ulubionymi zajęciami okazały się zajęcia kulinarne: pieczenie babeczek, racuchów, robienie deserów, mini burgerów, a także surówek z warzyw i owoców.

Iwona Osińska, opiekun świetlicy w Dominikowie

Świetlica Święciechów

W marcu w Naszej Świetlicy odbył się II Święciechowski Kiermasz Wielkanocny, na którym można było zakupić rękodzieła od lokalnych artystów, produkty do święconki oraz domowe wypieki. Swoje stoisko wystawiennicze miały również dzieci ze Świetlicy, które przygotowały stroiki, ozdoby wielkanocne, a także słodki poczęstunek. Obchodziliśmy również Pierwszy Dzień Wiosny, sadziliśmy wspólnie drzewka, sprzątaliśmy wieś, a tuż przed Wielkanocą dzieci szukały Wielkanocnych Jajek podczas gry terenowej. Korzystając z pięknej pogody spędzaliśmy czas na spacerach, placu zabaw oraz boisku. W Świetlicy realizowaliśmy zajęcia kreatywne, muzyczne, edukacyjne oraz plastyczne. Obchodziliśmy m.in. Dzień Doceniania, Dzień Ziemi oraz Dzień Mamy. Zajęcia cieszą się dużym zainteresowaniem, ponieważ w Naszej Świetlicy nigdy nie brakuje dobrej zabawy.

Ewa Junak, opiekun świetlicy w Święciechowie

Świetlica Barnimie

W miesiącu marcu, w naszej świetlicy odbyło się spotkanie z okazji Dnia Kobiet i Mężczyzn, na które wykonana została dekoracja tematyczna, upominki w postaci fartuszków kuchennych, występ artystyczny oraz poczęstunek przygotowany przez radę sołecką. Z okazji Święta Wielkanocnych wykonane zostały palmy oraz koszyczki wielkanocne z papierowej wikliny. W kwietniu Parafialny Zespół Caritas zorganizował Dzień Dobra - Święto wolontariuszy Caritas. Z tej okazji odbyły się warsztaty malowania na wodzie metodą EBRU.

Z okazji Dnia Ziemi, wychowawczynie świetlicy poprowadziła w Drawieńskim Ośrodku Kultury warsztaty z papieroplastyki dla uczniów klas 4 szkoły podstawowej. Jako opiekun świetlicy, wzięłam również udział w szkoleniu z animacji, zorganizowanym przez Panią Izabelę Kowalczyk - dyrektora Drawieńskiego Ośrodka Kultury. W miesiącu maju odbył się Dzień Rodziców, na który została przygotowana dekoracja sali, upominki w postaci magnesów na lodówkę oraz poczęstunek. Wychowawczynie świetlicy poprowadziła warsztaty wyplatania

koszy z papierowej wikliny w Drawieńskim Ośrodku Kultury, natomiast w Środowiskowym Domu Samopomocy w Drawnie odbyły się warsztaty malowania na wodzie- technika EBRU. Obecnie w świetlicy trwają prace przy zbieraniu i suszeniu zbóż do wieńca dożynkowego.

Agnieszka Biegniewska, opiekun świetlicy w Barnimiu

Świetlica Chomętowo

W marcu naszą świetlicę odwiedziły dzieci z Ośrodka Szkolno - Wychowawczego w Suliszewie. Wspólnie przygotowaliśmy wielkanocne jajka metodą makramową. Wszyscy świetnie się bawili. Odbyła się również uroczystość z okazji Dnia Kobiet i Mężczyzn, na którą razem z KGW przygotowaliśmy poczęstunek. Dla wszystkich przybyłych gości wykonaliśmy pachnące mydełka glicerynowe. W kolejnych dniach odbywały się warsztaty malowania na tkaninach, przygotowaliśmy palmy oraz wiosenne kompozycje z kwiatów. Mieliśmy również kilka spotkań przedwyborczych. Ozdabialiśmy drewniane jajka i zajątki metodą decoupage. Z racji tego, że 22 kwietnia obchodziliśmy „Dzień Ziemi”, kolejny miesiąc upłynął nam na pracach porządkowych. Posadziliśmy drzewka, które otrzymaliśmy od Lasów Państwowych. Nie zabrakło również roślin ozdobnych od naszych mieszkańców. 27 kwietnia spotkaliśmy się aby posprzątać nasz park. Po zakończeniu pracy, odbyło się ognisko z pysznymi, pieczonymi kielbaskami. Jako opiekun świetlicy, wzięłam również udział w szkoleniu z animacji, zorganizowanym przez Panią Izabelę Kowalczyk - dyrektora Drawieńskiego Ośrodka Kultury. W maju przez pierwsze dwa tygodnie świetlica była nieczynna z powodu urlopu. W kolejnych dniach z dziećmi przygotowaliśmy laurki dla mam z okazji „Dnia Mamy”. Wspólnie z KGW przygotowaliśmy syrop z mniszka lekarskiego oraz kwiatów czarnego bzu. Dnia 26 maja, wzięłam udział w Pikniku Rodzinnym w Drawnie, podczas którego malowałam twarze dzieciom. 28 maja natomiast uczestniczyłam w Dniu Działacza Kultury. Początek czerwca to oczywiście „Dzień Dziecka” w Barnimiu. Jak co roku wraz z opiekunami innych świetlic zapewniliśmy dzieciom mnóstwo atrakcji: malowanie twarzy, kolorowe warkoczki, brokatowe tatuaże.

Agnieszka Kasprzak, opiekun świetlicy w Chomętowie

Świetlica Niemieńsko

Miesiąc marzec rozpoczęliśmy od warsztatów tworzenia kwiatów z foamiranu, które poprowadziła pani Sylwia Kaczor - wychowawca świetlicy w Kiełpinie. Następnie przygotowaliśmy się do Dnia Kobiet i Mężczyzn gdzie na wszystkich gości czekał słodki poczęstunek oraz upominek w postaci mydełek glicerynowych, które wcześniej zostały wykonane na warsztatach w świetlicy w Chomętowie. Miesiąc kwiecień upłynął nam głównie na zabawach i grach na świeżym powietrzu. Dzieci wraz z paniami z KGW brały udział w warsztatach kulinarnych, pomagały w zbieraniu kwiatów mniszka oraz czarnego bzu i przygotowaniu z nich pysznego syropu. Pod koniec maja odbył się Dzień Działacza Kultury w Drawieńskim Ośrodku Kultury, w którym braliśmy udział. Na początku czerwca wspólnie z innymi paniami ze świetlic pomagaliśmy w organizacji Dnia Dziecka w Barnimiu.

Agnieszka Kołodziejaska, opiekun świetlicy w Niemieńsku

Świetlica Brzeziny

W marcu zajęliśmy się tworzeniem ozdób wielkanocnych, aby przystroić naszą świetlicę. Malowaliśmy farbami na kamieniach, które wcześniej szukaliśmy spacerując po wiosce. Pierwszy dzień wiosny przywitaliśmy sadząc kwiaty w donicach przed świetlicą. W piątek 22 marca zorganizowaliśmy ognisko oraz gry i zabawy na dworze. Na koniec miesiąca, zorganizowaliśmy akcję poszukiwania wielkanocnych upominków od zajęcia, pozostawionych na terenie świetlicy. Początek kwietnia zaskoczył nas piękną pogodą, korzystając z niej udaliśmy się na lody. Świętowaliśmy dzień czekolady robiąc pomysłowe tabliczki czekolady. Odbyły się warsztaty robienia świec sojowych, każdy uczestnik wybrał dodatki oraz olejek zapachowy do świecy, po czym przyozdobił i wygrawerował swój słoiczek.

Magdalena Michalczyk, opiekun świetlicy w Brzezinach

Świetlica Kiełpino

Przed Wielkanocą prowadziłam w Dominikowie warsztaty tworzenia jajek z gipsu.

W oczekiwaniu na uroczyste otwarcie świetlicy w Kiełpinie przygotowałam z dziećmi część artystyczną, uczyliśmy się wierszyków oraz zasad ich deklamacji. 25 marca nastąpiło oficjalne otwarcie świetlicy po remoncie. W uroczystości wzięli udział mieszkańcy Kiełpina, zaproszeni goście i oczywiście dzieci uczestniczące w zajęciach świetlicy.

Wszystkim gościom bardzo podobały się występy dzieci. Po początku odbyło się wspólne poszukiwanie wielkanocnych jajek ukrytych na terenie przylegającym do świetlicy.

Kwiecień powitał nas piękną pogodą dlatego większość czasu spędzaliśmy na świeżym powietrzu, spacerowaliśmy do lasu obserwując rozwijającą się wiosnę.

W dniu 9 kwietnia w Drawieńskim Ośrodku Kultury odbyło się szkolenie z zabaw animacyjnych, dzięki któremu poszerzyła się baza atrakcji oferowanych podczas zajęć świetlicy.

Kwiecień to miesiąc, w którym pojawiają się różne święta. Każde z nich owocowało pracami plastycznymi wykonanymi przez dzieci np. Dzień Ziemi, Dzień Pingwina i Dzień Konia.

Maj rozpoczęliśmy Świętem Pracy, Dniem Flagi oraz Świętem Konstytucji. Podczas wykonywania przez dzieci symboli narodowych oraz kotylionów przeprowadziłam pogadankę na tematy patriotyczne. W maju kalendarz obfituje w kolejne ciekawe dni, które uwieczniliśmy w pracach plastycznych: Dzień Pszczoły, Dzień Żółwia, Dzień Ślimaka, Dzień Postaci z Bajek.

Maj to miesiąc z najważniejszym świętem dla każdego dziecka, czyli Dniem Matki. Dzieci wykonały prezenty dla mam w postaci lampionów i kwiatów.

26 maja uczestniczyliśmy w Pikniku Rodzinnym w Drawnie. 28 maja obchodziliśmy Dzień Działacza Kultury. 2 czerwca gościliśmy w Barnimiu na imprezie z okazji Dnia Dziecka.

8 czerwca w Kiełpinie zorganizowaliśmy Festyn Rodziny, na którym odbyły się konkursy, zabawy i animacje dla dzieci. Dla wszystkich uczestników przygotowaliśmy napoje, ciasta, potrawy z grilla i wiele innych smakołyków, a wszystko dzięki sponsorom, którym jaszcz raz dziękujemy.

Sylwia Kaczor, opiekun świetlicy w Kiełpinie

Świetlica Konotop

Na początku marca w naszej świetlicy obchodziliśmy Dzień Kobiet. W kolejnych dniach odbywały się zajęcia manualne oraz gry i zabawy ruchowe na świeżym powietrzu. Dzieci tworzyły piękne prace plastyczne z modeliny i plasteliny. Od maja zaczęliśmy przygotowywać upominki oraz uczyliśmy się wierszy i piosenek na Dzień Mamy, który obchodziliśmy 24 maja w naszej świetlicy.

Beata Wińczyk, opiekun świetlicy w Konotopiu

DRAWIEŃSKI PARK NARODOWY

Tajemnice DPN : Gdzie Nauka Spotyka Naturę

Drawieński Park Narodowy to miejsce, gdzie natura i nauka idą ze sobą w parze. Oprócz pięknych krajobrazów, Park przyciąga naukowców, którzy prowadzą różnorodne badania nad mikroorganizmami, fauną i jakością wód. Przykładem takich działań są trzy główne projekty badawcze realizowane w 2024 roku: badania nad bakteriami antybiotykkoopornymi, preferencjami dzięciołów oraz monitoring jakości wód jeziora Sitno.

Pierwszy zespół badaczy z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu skupił się na mikroorganizmach odpornych na antybiotyki. W lutym 2024 roku ruszyli z projektem, który ma na celu zrozumienie, jak powietrze wpływa na rozprzestrzenianie się bakterii. Wykorzystując nowoczesne metody ilościowe i jakościowe, badają geny odpowiedzialne za tę oporność. Co dwa miesiące pobierają próbki powietrza, analizując je pod kątem obecności tych mikroorganizmów. Te badania mogą mieć duże znaczenie dla zdrowia publicznego – pomagając zrozumieć, jak walczyć z rosnącą odpornością bakterii na leki.

Z kolei ekipa z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu postanowiła zbadać preferencje mieszkaniowe dzięciołów. Od lutego 2024 roku przemierzają lasy DPN, szukając dziupli wykonywanych przez dzięcioły czarne i duże. Chcą dowiedzieć się, jakie drzewa wybierają te ptaki. Naukowcy określają stan zdrowotny drzew, mierzą wysokość dziupli

i drzew – po to by zebrać pełny obraz ich preferencji. Badania są podzielone na dwie fazy: do kwietnia poszukują dziupli, a od maja sprawdzają, które z nich są zamieszkałe. Dzięki temu mogą lepiej zrozumieć potrzeby tych ptaków i ich wpływ na ekosystem leśny.

Trzeci projekt to monitoring jakości wód jeziora Sitno, prowadzony przez Centralne Laboratorium Badawcze w Poznaniu. Od stycznia 2024 naukowcy badają biologiczne, fizykochemiczne i chemiczne elementy wody. Analizują fitoplankton, zasolenie, odczyn, bilans tlenu, przezroczystość, temperaturę oraz obecność rtęci. Co miesiąc pobierają próbki wody, aby monitorować zmiany i stan jeziora. Te badania pomogą lepiej zrozumieć, jak różne czynniki środowiskowe wpływają na ekosystem wodny i jak można go chronić.

Drawieński Park Narodowy to miejsce, gdzie natura tętni życiem, dzięki czemu naukowcy mogą mieć ręce pełne roboty. Park staje się nie tylko ostoją przyrody, ale i centrum badań naukowych. Nauka i natura współpracują na rzecz lepszego zrozumienia i ochrony środowiska. To miejsce, gdzie każdy krok przynosi nowe odkrycia i przyczynia się do zachowania tej unikalnej przestrzeni dla przyszłych pokoleń.

Tekst : Kaja Darnikowska, Dział Udoskonalania Parku I Edukacji, DPN.

ZESPÓŁ SZKOLNO-PRZEDSZKOLNY W DRAWNIE

Co słyhać w przedszkolu?

W kwietniu obchodziliśmy Międzynarodowy Dzień Książki dla Dzieci, który przypada co roku w dzień urodzin duńskiego baśniopisarza Hansa Christiana Andersena. Odwiedziła nas pani z biblioteki szkolnej Dorota Konopelska. Dzień ten miał na celu rozpowszechnianie książek dla dzieci oraz wspieranie czytania przez i dla najmłodszych. Dzieci wykonały wspólną książeczkę, rysując do niej ilustracje.

Mieliśmy niezwykłą przyjemność obejrzeć wiosenne przedstawienie przygotowane przez uczniów i nauczycieli z Ośrodka Szkolno - Wychowawczego im. Kawalerów Orderu Uśmiechu w Suliszewie. Było to cudowne spotkanie. Świetna gra aktorska, muzyka, piękne stroje i dekoracje przykuwały wzrok i uwagę nawet najmłodszych przedszkolaków.

Nasze przedszkole często gości wspaniałe pieski i Lubuskiego Opiekuna w ramach dogoterapii i logopedii z psem. Dzieci uczą się jak postępować z psami, jak do nich podchodzić, czym je karmić, a także czego robić nie wolno. Mogą również pogłaskać kosmatych przyjaciół.

Światowy Dzień Ziemi to największe i najbardziej popularne święto ekologiczne na świecie. Celem święta jest promowanie proekologicznych postaw w społeczeństwie oraz budowanie wspólnej odpowiedzialności za naszą planetę. Z tej okazji zorganizowaliśmy dla naszych przedszkolaków wiele różnych zabaw z ekologią w tle. Dzieci miały okazję porozmawiać o tym, co sprawia, że Ziemia jest smutna oraz co możemy zrobić dla Ziemi, aby była szczęśliwa. Przedszkolaki przypomniły sobie także zasady segregacji śmieci, a na koniec wykonały piękne prace plastyczne.

Ważnym gościem w naszym przedszkolu był Ratownik Medyczny, pan Łukasz - tata Inki i Mieszka. Celem spotkania i zajęć przeprowadzonych przez wykwalifikowanego Ratownika Medycznego było przygotowanie przedszkolaków do wykonywania prostych czynności udzielania pierwszej pomocy oraz prawidłowego zachowania się w czasie wypadku, w sytuacji zagrożenia życia lub zdrowia.

Nasze przedszkole odwiedzili - Starszy sierżant Arkadiusz Karmelita - dzielnicowy Posterunku Policji w Drawnie oraz sierżant Mariusz Kosiorek z Komendy Powiatowej Policji w Choszczynie. Panowie poprowadzili zajęcia dotyczące bezpieczeństwa oraz udzielania pierwszej pomocy. Jednym z elementów spotkania było zapoznanie dzieci z automatycznym defibrylatorem zewnętrznym (AED) oraz nauka, jak go używać w sytuacji nagłego zatrzymania akcji serca. Było to wartościowe spotkanie.

Przedszkolaki wzięły udział w III Patriotycznym Konkursie Recytatorskim organizowanym przez Drawieński Ośrodek Kultury. Piątka naszych starszaków otrzymała wyróżnienia. Były to: Z. Szymczak, H. Emilianowicz, Z. Piłatowska, A. Stefańska oraz Z. Matusiak.

I Miejsce zdobył: Michał Trzaskawka, II miejsce: Antoni Tomaszewski, III miejsce: Julia Smacka.

Dzieci z grup Tygryski i Biedronki miały przyjemność uczestniczyć w zajęciach dydaktycznych na świeżym powietrzu w Szkółce Leśnej w Zdanowie. Zajęcia przeprowadziły Panie z Nadleśnictwa Drawno. Przedszkolaki dowiedziały się, jak rośnie las od podstaw. Wycieczka miała na celu realizację projektu „Nutki, ludki i fleciki” w ramach programu Społecznik 2022-2024”. Podczas wyprawy dzieci zbierały dary natury, które wykorzystają do stworzenia instrumentów muzycznych oraz prac plastycznych.

W ramach „Tygodnia Bibliotek” nasze przedszkole miało zaszczyt uczestniczyć w zajęciach prowadzonych przez Panią Monikę Skikiewicz, która jest logopedką, filolożką, pedagogiem oraz animatorką podbijającą serca maluchów w całej Polsce jako Bajanka.

Z Bajanką przyjechała Kicia Kocia, najbardziej kochana przez najmłodszych czytelników literacka kotka, bohaterka bajek Anity Głowińskiej. Pani Monika przygotowała dla dzieci mnóstwo zabaw i niespodzianek. Najważniejszym tematem spotkania było przesłanie, że dobro zawsze do nas wraca, dlatego powinniśmy często obdarzać ludzi wokół uśmiechem i serdecznym słowem. Między pierwszakami a sześciolatkami odbyły się integracyjne zawody sportowe.

To był niezwykle miły, aktywnie i ciekawie spędzony czas na zdrowej rywalizacji, uśmiechów oraz wspólnych zabaw. Nikt nie był przegrany, ponieważ nagrodą była świetna zabawa na świeżym powietrzu wraz z rówieśnikami. Zawody były również jednym z zadań projektu Społecznik 2022-2024 - „Nutki, ludki i fleciki”.

W ostatnim czasie rada rodziców przeznaczyła środki finansowe na zakup zabawek do piaskownicy oraz zabaw sportowych dla każdej grupy.

Beata Wasilewicz

MISTRZ PIĘKNEGO CZYTANIA

27 maja 2024 r. w bibliotece szkolnej odbył się konkurs „Mistrz Pięknego Czytania”.

Przeprowadzono go w trzech kategoriach wiekowych: klasy I, II i III. Udział w konkursie był świetną okazją do przyjemnego spotkania z dziećmi i literaturą piękną. Jego celem było propagowanie kultury czytelnicznej, popularyzacja książek dla dzieci oraz wyrabianie nawyku czytania w wolnym czasie.

Uczestnicy, zgłoszeni przez nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej, mieli za zadanie pięknie przeczytać wylosowany wcześniej fragment książki.

Jury w składzie:

dyrektor ZSP – Joanna Markiewicz,

dyrektor DOK - Izabela Kowalczyk,

dyrektor Biblioteki Publicznej - Barbara Zajączkowska

Jury przy ocenianiu brało pod uwagę: technikę czytania, użycie środków artystycznego wyrazu i ogólne wrażenie artystyczne.

Podczas obrad jury, uczestnicy raczyli się słodkim poczęstunkiem.

Miło nam poinformować, że w konkursie mistrzami i wicemistrzami zostały następujące osoby:

wicemistrz

klas I - Jan Domagała

klasy II – Amelia Laciejewska

klas III – Ksawery Jędrzejczak

mistrzowie poszczególnych klas:

klas I - Emilia Wiśniowska

klasy II- Wiktor Maciejewski

klas III – Antonina Wolniak

Gratulujemy wszystkim uczestnikom konkursu!

Szkolne Koło Wolontariatu

Szkolne Koło Wolontariatu jest dla uczniów, którzy chcą pomagać najbardziej potrzebującym, reagować czynnie na potrzeby środowiska, działać w środowisku szkolnym i lokalnym, wspomagając różnego typu inicjatywy charytatywne i kulturalne.

Nasze SKW podjęło różnego typu działania. We współpracy z Drawieńskim Stowarzyszeniem Historyczno – Eksploracyjnym uczestniczyli w projekcie „Kamień Pamięci – Ocalić od zapomnienia”. W ramach tego projektu porządkowali teren wokół kamienia, plantowali korę na folii wokół nasadzonych roślin oraz układali kamienie przy

schodach.

W Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Drawnie, w okresie wrzesień – październik, została przeprowadzona zbiórka nakrętek plastikowych oraz złotych groszków dla Sandry Ż. Cała społeczność szkolno-przedszkolna aktywnie uczestniczyła w tej akcji. Zebrano łącznie 107,30 kg monet i wiele worków nakrętek, które zostały odebrane przez rodziców dziewczynki. Największymi zbieraczami groszy wykazała się najmłodsza grupa przedszkolaków Kubusie gromadząc aż 21 kg monet.

Koniec października to czas gdy wolontariusze sprząтали zapomniane

nagrobki na cmentarzu komunalnym w Drawnie. Położyli kwiaty i znicze na groby bohaterów, uczestnicząc w ten sposób w ministerialnej akcji „Szkoła Pamięta”.

W listopadzie wzięli udział w kolejnej akcji pn. „Światło Pamięci Niezwyčajnym” to akcja mająca na celu upamiętnienie tych, którzy zginęli, walcząc o odzyskanie i utrzymanie Wolnej Niepodległej Rzeczypospolitej. Wolontariusze odwiedzili znajdujący się w lesie grób plutonowego Józefa Zadroznego, który zginął w marcu 1945 r. w potyczce z Niemcami. O zmroku zostały zapalone znicze na grobach osób walczących za naszą WOLNOŚĆ.

11 listopada w odbył się event. SKW prowadziło loterię fantową, której dochód przeznaczony był dla Olusia Łopato. Udało nam się zebrać na loterii w DOK i w szkole 2100 zł, które zostały wpłacone na konto zbiórki. Z okazji andrzejek wolontariusze SKW zostali zaproszeni do Środowiskowego Domu Samopomocy w Drawnie, gdzie wspólnie z podopiecznymi Środowiskowego Domu Samopomocy w Reczu oraz Domu Pomocy Społecznej w Brzezinach uczestniczyli w zabawie. Wolontariusze przygotowali i prowadzili wróżby andrzejkowe, w których wszyscy chętnie uczestniczyli.

Grudzień to czas zbierania żywności. SKW uczestniczyło w akcji Caritas TAK POMAGAM. Wraz z członkami Parafialnego Zespołu Caritas w Drawnie, zbierali przy dyskoncie Dino żywność dla osób potrzebujących. W tym miesiącu obchodzony jest także Dzień Wolontariusza. A my z okazji świąt Bożego Narodzenia spotkaliśmy się przy świątecznym stole. Na spotkanie z wolontariuszami przybyła także pani dyrektor Joanna Markiewicz, która życzyła wolontariuszom cierpliwości, spokoju i wytrwałości w podejmowanych działaniach.

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy – to akcja ogólnoswiatowa, do której nasi wolontariusze szkolnego koła dołożyli swoją cegiełkę, chodząc z puszkami po całej gminie.

W lutym zostaliśmy zaproszeni do ŚDS w Drawnie na bal karnawałowy. Wolontariusze w strojach karnawałowych bawili się wspólnie z podopiecz-

nymi różnych ŚDS-ów.

Po zabawie czas na pracę. I tak w marcu uczestniczyliśmy w wielkanocnej akcji Caritas TAK POMAGAM zbierając żywność, z której zrobione zostały paczki świąteczne dla seniorów.

Nie zapominaliśmy także o dzieciach potrzebujących wsparcia finansowego na leczenie. Dlatego w szkole odbyło się kilka akcji charytatywnych: sprzedaż hod-dogów, galaretek, herbatki zimowej, lemoniady. Zebrane w tych akcjach pieniądze były przekazane wybranym, potrzebującym dzieciom.

W kwitniu obchodziliśmy Dzień Dobra, w wyniku prac członkiń SKW i uczniów naszej szkoły powstało Drzewo Dobra, na którym zawisły tylko życliwe liście.

Aby uczcić Dzień Flagi przygotowaliśmy galaretki w barwach narodowych z napisami wyjaśniającymi znaczenie koloru naszej flagi. Była także lemoniada w białych i czerwonych kubkach z objaśnieniami barw na godle. Pieniądze uzyskane ze sprzedaży tych patriotycznych smakołyków przekazane zostały do schroniska dla zwierząt w Choszczynie. Na tych działaniach kończymy wolontariacki rok szkolny 2023/2024.

Opiekunowie

PASOWANIE NA CZYTELNIKA

Pasowanie na czytelnika to oficjalne przyjęcie uczniów do grona czytelników biblioteki. Zanim jednak uczniowie złożyli przyrzeczenie musieli wykazać się znajomością bajek i bajkowych postaci. Aby im przypomnieć uczniowie klasy 3a pod opieką pani Teresy Zagaty, przygotowali piękne przedstawienie, w który występowały m.in. Trzy świnki, Detektyw Przytówka, Marceł z Cukierkiem, Wilk i bardzo mądra książka. Po przedstawieniu do uczniów klas I kilka słów skierowała pani dyrektor Joanna Markiewicz. Podkreśliła jak ważne jest czytanie i jakie z tego płyną korzyści. Po takim wprowadzeniu, skupione i poważne uroczyście przyrzekły pani bibliotekarce Dorocie Konopelskiej, że będą kochać i szanować książki, korzystać z ich mądrości i sumiennie wypełniać obowiązki czytelnika.

Dzieci były pasowane symboliczną książką pt BRZYDKIE KACZAŃKO, aby się rozwijały i w życiu były pięknym łabędziem. Spotkanie przebiegło w miłej i przyjaznej atmosferze.

Dziękuję bardzo uczniom klasy 3a i pani Teresie za przygotowanie przedstawienia.

D.K.

PLAŻOGRÓD

„Dobra książka jest najlepszym ze wszystkich lekarstw, ponieważ wnika w duszę łagodnie, jak letni deszcz, i odświeża, ożywia i wzmacnia całe ciało czytelnika”.

Po omówieniu w klasie piątej książki Brandona Mulla „Baśniobór”, zaproponowałam uczniom opisanie własnego rezerwatu magicznych stworzeń. Wyobraźnia uczniów poszybowała tak daleko, że jedną z prac w sposób szczególny chciałabym wyróżnić zamieszczając poniżej. Jest to tekst – napisany w formie listu – który można czytać dzieciom w wolnej chwili.

E. Musiałek

Plażogród, 04.06.2024r.

Droga Alu!

Chciałabym opisać Ci rezerwat magicznych istot, którego jestem opiekunką, czyli Plażogród.

Rezerwat znajduje się na plaży, lecz duża jego część jest również w wodzie. W części plażowej są zagrody dla istot takich jak żółwie, które na pierwszy rzut oka wyglądają normalnie, lecz często są w stanie wyprzedzić nawet samochód. Niektóre z nich potrafią również wtopić się w tło niczym kameleon. Żółwie z Plażogrodu zmieniają kolor skorupy pod wpływem silnych emocji. Kolor czerwony oznacza złość, niebieski smutek, a żółty radość. Oprócz żółwi część plażową zamieszkują również papugi, które potrafią mówić płynnie po polsku, angielsku, hiszpańsku, francusku i chińsku oraz koty sprowadzone z innego rezerwatu, które są zamykane w specjalnych klatkach na noc, aby nikogo nie pożarły, ponieważ po zachodzie słońca zmieniają się w groźne lwy. Część wodną zamieszkują rekiny, które wbrew pozorom są najbardziej przyjaznymi zwierzętami w Plażogrodzie. Żyją

tam także wodne krasnoludki, które są największym niebezpieczeństwem dla rezerwatu, ponieważ około dwieście lat temu, kiedy król krasnoludków przyszedł w nocy do rezerwatu, aby ukraść stamtąd żółwie, został pożarty przez koty zmienione w lwy. Od tamtego czasu krasnoludki chcą się zemścić. Innymi stworzeniami zamieszkującymi część wodną są tropikalne rybki, które chronią rezerwat dzięki swojej mocy zmieniania ludzi oraz innych stworzeń w kamień. Jednym z większych zagrożeń Plażogrodu jest wiedźma Bella, która od lat próbuje go zniszczyć tworząc coraz to nowsze mikstury. Chciałabym opowiedzieć Ci nieco o zakazach i nakazach w Plażogrodzie. Pierwszą i jedną z najważniejszych zasad jest zakaz zamieniania przez rybki przyjaznych stworzeń oraz mieszkańców rezerwatu w kamień. Za złamanie tej zasady grozi nawet wydalenie z rezerwatu. Drugą zasadą jest zakaz denerwowania kotów oraz żółwi, ponieważ gdy koty bardzo się zdenerwują są w stanie nawet w dzień zmienić się w lwa i zjeść stworzenie, które go zezłości, natomiast zdenerwowany żółw bardzo szybko ucieka do nieznanego mu miejsca i kamufluje się tam. Trzecią zasadą jest zakaz wpuszczania nieznanymi istot do Plażogrodu. Jedynym nakazem jest to, że każde stworzenie musi się mnie słuchać, ponieważ było wiele sytuacji w których rezerwat był zagrożony przez nieposłuszeństwo stworzeń zamieszkujących go.

Mam nadzieję, że spodobał Ci się mój opis Plażogrodu i zwierząt, które go zamieszkują. Czekam na twoją odpowiedź.

Tvoja koleżanka, Martyna

Autorką pracy jest uczennica klasy 5a – Martyna Cichočka z ZS-P w Drawnie

REALIZACJA PROJEKTU „NUTKI, LUDKI I FLECIKI”

Przedszkole Miejskie w Zespole Szkolno – Przedszkolnym realizuje projekt „Nutki, ludki i fleciki” w ramach Programu Społecznik 2022-2024 w terminie od 29.04.2024r. do 30.06.2024r. Program zainicjowany przez Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego.

Celem projektu jest edukacja muzyczna dzieci, ponieważ - Muzyka korzyści niesie wiele! Stymuluje słuch muzyczny dzieci, ucząc je rozróżniania dźwięków, rytmów i melodii. To umiejętność, która przydaje się w życiu i może stanowić podstawę dla przyszłego zainteresowania muzyką, a także będzie służyć wsparciem w nauce czytania. Jest to również doskonałe narzędzie do wyrażania emocji. Dzięki muzyce przedszkolaki mogą prezentować i wyrażać swoje uczucia, nawet jeśli nie potrafią jeszcze ich opisać słowami. Uczą się je także rozróżniać. Podczas zabaw muzycznych dzieci mają szansę wyrazić swoją kreatywność, tworząc własne rytmy, improwizując przy dźwiękach instrumentów czy komponując prostą melodię. Samo ubieranie myśli w tak niekonwencjonalne formy jest świetną gimnastyką dla kreatywności i myślenia problemowego. Muzyka sprzyja budowaniu relacji między dziećmi. Wspólne muzykowanie, śpiewanie i tańczenie wzmacniają więzi w grupie i uczą dzieci współpracy, a właściwie... współgrynia! Zabawy muzyczne, zwłaszcza te ruchowe, pomagają w rozwoju motoryki małej i dużej. Dzieci uczą się kontrolować swoje ciało, rytmicznie poruszać się do muzyki i rozwijają sprawność fizyczną. To ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej, pamięci i wielu, wielu innych obszarów.

Kolejnym celem projektu jest także aktywizacja społeczności lokalnej, integracja międzypokoleniowa, a także propagowanie postaw o charakterze proekologicznym poprzez wspólne działania.

Jednym z zadań w ramach projektu było wykonanie instrumentów muzycznych, dekoracji i strojów na koncert z materiałów naturalnych i wtórnych. W pierwszej kolejności dzieci wybrały się na wycieczkę do Szkołki Leśnej, gdzie słuchały ptasich treli, szumu wiatru i zbierały dary przyrody, ucząc się jednocześnie dbałości o środowisko naturalne. Następnie podczas warsztatów z rodzicami, dziadkami powstały przepiękne instrumenty muzyczne, do wykonania których wykorzystano materiały wtórne i naturalne. Już samo majsterkowanie wspólnie z dziećmi dało wiele radości, zaś odszukiwanie materiałów w odzysku i tworzenie z nich instrumentów z pewnością przysporzyło wiele okazji do śmiechu i wspólnych zabaw. W końcu nie ma nic lepszego jak łączenie przyjemnego z pożytecznym i nauka poprzez zabawę.

W trakcie realizacji projektu każda z grup ćwiczyła grę na instrumentach perkusyjnych przygotowując się do koncertu. Dzieci podczas zajęć słuchały muzyki m.in. klasycznej. Wykonały bardzo dużo rozmaitych, ciekawych prac plastycznych dowolną techniką związanych

z muzyką, które zostały wyeksponowane na wystawie znajdującej się w budynku przedszkola.

We wtorek 04.06.2024 r. odbył się Festyn Rodzinny „Zaczarowany Świat Muzyki”. Zaproszeni zostali przedstawiciele lokalnych instytucji Sekretarz Gminy Drawno, przedstawiciel DPN, LP, DOK, Biblioteki Publicznej.

Rodzice przygotowali zdrowy poczęstunek. Dzieci uświetniły ten dzień przepięknym koncertem, w który włączyli się także ich rodzice. Kubusie zaśpiewały i zagrały do piosenki „Mam dwie ręce”, Krasnale wykonały instrumentalizację utworu „Buty Basi”, Tygryski utworu Michaela Jacksona „Billie Jean”, Motylki – „Marsza Tureckiego”. Biedronki – zagrały i zatańczyły do utworu „Piraci z Karaibów”.

Następnie było mnóstwo zabaw – kolorowe dmuchane zamki, animator, malowanie twarzy, tatuaże, puszczanie baniek, atrakcji dzieciom nie brakowało.

Wszystkie dzieci otrzymały kolorowe maskotki od Parafialnego Zespołu Caritas Barnimie, owoce od Urzędu Miasta i Gminy Drawno, słodkości od Nadleśnictwa a także inne słodkie upominki.

Był to dzień pełen uśmiechów, zabawy, niespodzianek, radości i wielu niezapomnianych wrażeń!

Realizacja projektu umożliwiła zakup instrumentów oraz programów do nauki gry.

Serdecznie dziękujemy p. A. Bilskiej – prezesowi Stowarzyszenia Drawieńskie Krasnale za wspieranie naszej placówki w pozyskiwaniu funduszy na zakup różnorodnych pomocy dydaktycznych, Radzie Rodziców za wsparcie w organizacji festynu oraz dyrektorowi Drawieńskiego Ośrodka Kultury za wystawienie stoisk z malowaniem twarzy i pop cornem, panu T. Filarowi za watek cukrową.

Beata Wasilewicz

ŚRODOWISKOWY DOM SAMOPOMOcy

7 marca 2024 r. nasz ośrodek we współpracy z Drawieńskim Ośrodkiem Kultury zorganizował kolejne WARSZTATY WIELKANOCNE. Podczas spotkania powstały przepiękne stroiki wielkanocne oraz jaja malowane woskiem pszczelim.

Natomiast 28 marca br. uczestnicy i kadra naszego domu zasiadła do śniadania wielkanocnego. Uroczystość poprzedzona była długotrwałymi przygotowaniem, odbywającymi się w pracowniach terapeutycznych. Efektami pracy uczestników i terapeutów był przepięknie udekorowany stół, smaczne, tradycyjne potrawy wielkanocne. Była bardzo miła i rodzinna atmosfera oraz serdeczne, pełne wiosennego optymizmu życzenia i rozmowy. Jednym słowem mile spędzony czas przy wspólnym wielkanocnym biesiadowaniu.

24 kwietnia na zaproszenie Środowiskowego Dom Samopomocy w Reczu wybraliśmy się do Rezerwatu Przyrody GRĄDOWE ZBOCZE położonego w Gminie Recz, należącego do Nadleśnictwa Drawno. Po tym pięknym cudzie natury oprowadziła nas Pani Maria Wojciechowska. Podziwialiśmy rzadkie w regionie i kraju rośliny runa m.in. czosnek niedźwiedzi, który występuje tu bardzo licznie.

Ponadto 29 kwietnia br. grupa uczestników miała okazję obejrzeć montaż słowno – muzyczny z okazji świąt majowych przygotowany przez uczestników ze Środowiskowego Domu Samopomocy w Krzęcinie.

Zaś 9 maja nasze podopieczne podkreślały swoje naturalne piękno podczas WARSZTATÓW BEAUTY, które przy współpracy z Drawieńskim Ośrodkiem Kultury poprowadziła Pani Weronika Zygała.

14 maja 2024 r. grupa uczestników z pod opieką instruktora terapii

zajęciowej wybrała się do Gospodarstwa Rolno – Hodowlanego Państwa Buchajczyków. Podczas wizyty w gospodarstwie poznali tajniki zawodu rolnika, obejrzeli zwierzęta i zabudowania gospodarskie, poznali etapy rozwoju bydła oraz produkcji mleka. Zwiedzili również pomieszczenia związane z udojem i przechowywaniem mleka. Nie zabrakło pytań ze strony uczestników, na które Pani Małgorzata chętnie odpowiadała.

W sobotę 25 maja razem z Środowiskowym Domem Samopomocy w Choszcznie i Środowiskowym Domen Samopomocy w Wałczu nasi uczestnicy pod batutą Pani Renaty Kaszyńskiej zaprezentowali się podczas XV FESTIWALU PIEŚNI LUDOWEJ W DRAWNIE, którego organizatorem było Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Drawieńskiej.

Natomiast na drugi dzień tj. 26 maja włączyliśmy się w organizację III PIKNIKU RODZINNEGO NAD DRAWĄ, który zorganizował Drawieński Ośrodek Kultury oraz Stowarzyszenie COOLTURALNE Drawno. Przygotowaliśmy stoisko promocyjne z zabawami i pomocami terapeutycznymi wykorzystywanymi do pracy nad motoryką małą i koncentracją. Ponadto nasi artyści: Angelika Kijas, Anna Józwiak, Jakub Buduj oraz Paweł Migoń razem z Panią Renatą Kaszyńską uświetnili festyn występem wokalnym.

29 maja gościliśmy Panią Agnieszkę Biegniewską - pracownika Drawieńskiego Ośrodka Kultury, która poprowadziła z uczestnikami warsztaty malowania na wodzie - EBRU.

EBRU to tradycyjna turecka sztuka zdobienia papieru poprzez przeniesienie na niego wzorów tworzonych przy pomocy farb rozprowadzanych na wodzie pędzelkami lub patyczkami.

2 czerwca braliśmy udział w FESTYNIIE Z OKAZJI DNIA DZIECKA w Barnimiu zorganizowanym przez Parafialny Zespół Caritas w Barnimiu. Pracownicy i uczestnicy naszego domu podobnie jak na festynie w Drawnie przygotowali dla najmłodszych stoisko integracyjno – promocyjne z pomocami terapeutycznymi wykorzystywanymi do pracy nad motoryką małą i koncentracją.

7 czerwca 2024 r. zaprosiliśmy do współpracy Pana Tomasza Kazanę. Pan Tomasz poprowadził z uczestnikami zajęcia na temat przygotowania roweru za pomocą M - Testu do bezpiecznej jazdy oraz konserwacji roweru. Spotkanie cieszyło się dużym zainteresowaniem na szczyt uczestników.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ ZIEMI DRAWIENSKIEJ

XV WOJEWÓDZKI FESTIWAL PIEŚNI LUDOWEJ W DRAWNIE

W sobotę 25.05.2024 r. odbył się XV Wojewódzki Festiwal Pieśni Ludowej w Drawnie, któremu towarzyszył konkurs kulinarny „Należnikowe COŚ” oraz Quiz na temat znajomości Pomorza Zachodniego.

Barwnym rozpoczęciem festiwalu był korowód uczestników prowadzony przez Drawieńskiego Krasnała z Placu Wolności na dziedzińiec Drawińskiego Ośrodka Kultury, gdzie przybyłe zespoły oraz gości przywitani i dokonali uroczystego otwarcia prowadzący festiwal Krzysztof Rutkowski, Burmistrz Drawna Wojciech Wiśniowski, Prezes Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Drawińskiej Patryk Krykwiński oraz Dyrektor Drawińskiego Ośrodka Kultury Izabela Kowalczyk.

Celem festiwalu jest prezentacja muzyki ludowej w jej autentycznym repertuarze, wzmacnianie integracji oraz współpracy pomiędzy zespołami śpiewaczymi, aby ocalić od zapomnienia kulturę ludową. W tegorocznej edycji wydarzenia wystąpiły 22 zespoły w tym 3 zespoły reprezentujące Środowiskowe Domy Samopomocy z Drawna, Choszczna oraz Wąlcza, które wystąpiły z wyjątkowym repertuarem, porywając do tańca uczestników festiwalu.

Zmagania ponad 230 festiwalowych uczestników oceniane były przez jury w składzie: Anna Hińcza-Gnysińska, Bartek Michalczyk oraz Łukasz Stachyra.

Tegorocznym zwycięzcą festiwalu został Zespół Śpiewaczy „DIABAZ” z Drawna Pomorskiego, II miejsce zajął Chór „HALKA” z Barlinka, III miejsce wyśpiewał Zespół Śpiewaczy „DARSKOWACY” ze Złocieńca. Pozostałe zespoły otrzymały wyróżnienia w formie statuetek i dyplomów upamiętniających XV Wojewódzki Festiwal Pieśni Ludowej. W konkursie na „Należnikowe COŚ” zgłoszono 7 dań.

Jury w składzie: Burmistrz Drawna Wojciech Wiśniowski, Radny Powiatu Stargardzkiego Adam Kalinowski oraz Wicedyrektor Zespołu Szkół Nr 1 w Choszczynie Katarzyna Dzierbunowicz I miejsce przyznali Zespołowi „KALINA” z Dolic za potrawę „Drzewko Szczęścia”, II miejsce Zespołowi Śpiewaczemu „DRAWIANKI” Pani Teresie Stępniewskiej za potrawę „Dwa żywioły - słodko i ostro”, a III miejsce „SAMI SWOI” z Chociwla Pani Emilii Wojciaszek za „Tort naleśnikowy z wątróbki”.

Wyróżnienia otrzymały Panie z Zespołu Śpiewaczego „DRAWI-CZANKI” Pani Władysława Szczodrowska za „Należniki wytrawne z mięskiem i jajkiem” oraz Pani Władysława Słodkowska za „Należniki z leśną frużeliną i czekoladową polewą”.

Największą wiedzą na temat Pomorza Zachodniego wykazał się Zespół Śpiewaczy „RE CZANIE” który otrzymał 15 na 15 możliwych punktów a za swoją wiedzę został nagrodzony kosztami подарunkowymi. Chcielibyśmy podziękować wszystkim zaangażowanym w pomoc przy organizacji festiwalu członkom TPZD: Katarzynie Biernackiej oraz Wiktorii Krykwińskiej za pomoc podczas obsługi przybyłych zespołów i gości; Konradowi Łyczkowi oraz Marcinowi Tabaszowi za pomoc podczas rozkładania oraz składania stołów; Zespołowi „Ani-Babki” oraz Panu Eugeniuszowi Dobosz za umilenie czasu swoimi występami artystycznymi uczestnikom festiwalu podczas obrad Jury; Bibliotece Publicznej w Drawnie za pomoc oraz zorganizowanie i przeprowadzenie Quizu na temat Pomorza Zachodniego; Drawińskiemu Ośrodkowi Kultury za użyczenie miejsca oraz dyrekcji i pra-

cownikom za wszelką okazaną pomoc i pracę na festiwalu; Danielowi Durczewskiemu dzięki któremu mamy festiwalową fotorelację. Ogromne podziękowania kierujemy również Panom Henrykowi Ladrze oraz Sławomirowi Studzińskiemu za ufundowanie statuetki Grand Prix festiwalu.

Dziękujemy współorganizatorom Gminie Drawno, Bibliotece Publicznej w Drawnie, Drawińskiemu Ośrodkowi Kultury oraz patronom medialnym E-CHO media, Grafit Agencja Reklamy. Serdeczne podziękowania kierujemy również wszystkim przybyłym zespołom, które przyjęły nasze zaproszenie.

Cieszymy się bardzo, że tak licznie do nas przybyliście i stworzyliście niesamowitą atmosferę festiwalu, a Wasze kolorowe stroje i cudowne występy na długo pozostaną w naszej pamięci.

Catering oraz słodki poczęstunek dla festiwalowiczów zapewnili: Obiady Domowe z dowozem do klienta Dorota Nowak, Cukiernia Bartoszek Choszczno oraz Piekarnia Suliszewo Jolanta Garbicz.

Wydarzenie dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu Narodowego Centrum Kultury EtnoPolska.Edycja 2024.

TPZD
Ewelina Krykwińska

ZESPÓŁ CARITAS Z BARNIMIA

ŚWIĘTO RADOŚCI W BARNIMIU „BĄDŹMY RAZEM”

W minioną niedzielę na boisku sportowym Świtu Barnimie, odbył się Festyn z okazji Dnia Dziecka, organizowany po raz XXVII przez Parafialny Zespół Caritas w Barnimiu. Współorganizatorami byli Powiat Choszczeński, Gmina Drawno i Drawieński Ośrodek Kultury. Patronat honorowy sprawowała Wioletta Kaszak – Starosta Choszczeńska. Festyn rozpoczął się od mszy św., którą sprawowali Ks. Wojciech Kozub i Ks. Tomasz Cieniuch. Po mszy św. Andrzej Konopelski - Przełożony Parafialnego Zespołu Caritas w Barnimiu, powitał przybyłych gości, a przede wszystkim dzieci i prawie 100 osobową grupę osób niepełnosprawnych z Wiary i Światło ze Szczecina.

XXVII festyn „Bądźmy Razem” otworzyli: Wicestarosta Choszczeński - Stanisław Rydz, Burmistrz Drawna - Wojciech Wiśniowski, Dyrektor DOK - Izabela Kowalczyk, Przełożony PZC - Andrzej Konopelski i przyjaciel Caritas Barnimie - Paweł Nahorski.

Na uczestników festynu czekało szereg atrakcji w postaci: namiotów promocyjnych Drawieńskiego Parku Narodowego, Nadleśnictwa Drawno, Drawieńskiego Ośrodka Kultury, Środowiskowego Domu Samopomocy w Drawnie. Wszystkie namioty były oblegane przez rzeszę dzieciaków a to za przyczyną, malowania twarzy, wykonywania tatuaży, doczepiania warkoczyczków, mnóstwa gier i łamigłówek, które dzieci chętnie wykonywały.

Hitem festynu była zagroda z trzema alpakami, te cudowne i miłe zwierzaki skradły serca wielu dzieci. Dlatego też tak chętnie dzieci kupowały sobie maskotki tych uroczych zwierzątek.

Ale to nie koniec przygód gdyż Komenda Powiatowa Policji w Choszczynie przygotowała dla dzieci niespodziankę w postaci Klubu małego detektywa. Dzieci wykonywały odciski palców, bawiły się z pieskiem, robiły zdjęcia na tle pojazdów policyjnych.

Zabaw nie było końca. Przyjaciel Caritasu Pan Wojciech Bukowski odwiedził nas wojskowym samochodem terenowym i przez 2 godziny chętnie woził dzieci. Parafialny Zespół Caritas w Barnimiu przygotował również dla wszystkich dzieci paczki ze słodyczami i maskotkami ufundowane przez Caritas Archidiecezji Szczecińsko-Kamieńskiej i Jeronimo Martines Biedronka Polska. Poza tym wszystkie dzieci otrzymały talony na frytki i kiełbaski z grilla. Wata cukrowa i popcorn były bez ograniczeń. Niespodzianką przywiezioną ze Szczecina były roladki z Cukierni Mistrza Jana. Powiat choszczeński zafundował krówki, a od Państwa Katarzyny i Marcina Piotrowskich z Drawna otrzymaliśmy przepiękne i bardzo smaczne truskawki, którymi wolontariusze częstowali dzieci.

Kolejną atrakcją dla dzieci były zamki dmuchane, zjeżdżalnie i skakańce oraz 3 super animatorki od zabaw z dziećmi. Było wesoło, radośnie. Nad bezpieczeństwem szeroko rozumianym czuwali panowie Policjanci z Choszczyna i Drawna. Opiekę medyczną sprawowali Pani Małgorzata Domagalska i Tomasz Reisner, lekarze z Poznania, którzy również wykonali pokaz ratownictwa medycznego, mierzyli ciśnienie, służyli poradą medyczną.

W trakcie zabaw dla dzieci, odbył się mecz piłki nożnej pomiędzy „Świt” Barnimie a „Błękitnymi” Pomierzyn. Gospodarze wygrali 3 : 1. BRAWO!!!

Po dniu pełnym wrażeń, ostatnim punktem naszego festynu było losowanie roweru. W olbrzymim napięciu duża grupa dzieci oczekiwała wyniku losowania. Tym razem „sierotką” nie było dziecko tylko nasza prowadząca festyn Izabela Kowalczyk - Dyrektorka DOK-u, która wylosowała karteczkę z napisem Hanna Michalska Drawno. Rower wręczył Andrzej Konopelski - Przełożony Caritas.

Podziękowania składamy wszystkim tym, którzy wraz z naszymi wolontariuszami Caritas pracowali w pocie czoła, aby uatrakcyjnić nasz festyn dla dzieci. Dziękujemy Pani Izabeli Kowalczyk za profesjonalne prowadzenie imprezy i pracownikom DOK za współorganizację. Dziękujemy Jerzemu Wojtowiczowi, Agnieszce Biegniewskiej, Agnieszce Kołodziejkiej, Aleksandrowi Dementiewowi, Joannie i Arturowi Kominiarkom, Barbarze, Markowi i Bartoszowi Filipczakom, Ewelinie i Patrykowi Krykwinskim Zbigniewowi Cieleckiemu. Leszkowi Wojtowiczowi, Januszowi Radlińskiemu, Markowi Drzymale, Marianowi Filipiakowi, Czesławowi Pukajło, Czesławowi Konopelskiemu, Grzegorzowi Taratajcio, Norbertowi i Irkowi Woszczykom, Adrianowi Jakubowskiemu, którzy zczyścili kontenery, rozkładali i składali namioty, wykaszali trawę. Wszystkim zaangażowanym pracownikom Nadle-

śnictwa, Parku Narodowego, Drawieńskiego Ośrodka Kultury, Środowiskowego Domu Samopomocy.

Paniom które upiekły ciasta: Anna Sroczyńska, Kołodziejka Agnieszka, Krystyna Ciecchanowicz, Agnieszka Wojtowicz, Agnieszka Biegniewska, Lidia Sowa, Zofia Kubacka, Weronika Kaszuba, Jolanta Kucharska, Elżbieta Szumotalska, Ewa Lewdańska, Ewa Paszkowska, Teresa Konopelska, Barbara Chalupnik, Jolanta Karmelita, Barbara Filipczak, Magdalena Taratajcio, Janina Kordyka, Krystyna Sowiak, Irena Rosiak, Jadwiga Halec.

Serdeczne dziękuję.

Lista sponsorów: Zarząd Powiatu Choszczeńskiego, Gmina Drawno, PŻM Szczecin ZZ Marynarzy, PŻM Szczecin Solidarność, Caritas Archidiecezji SzK Szczecin, Euro Kiela Drawno, Sołectwo Święciechów, Sołectwo Barnimie, Sołectwo Niemieńsko, Sołectwo Zatom, Sołectwo Chomętowo, Sołectwo Brzeziny, Nadleśnictwo Głusko, Nadleśnictwo Drawno, Piotrowscy Katarzyna i Marcin Drawno, RSP Rzecko, Klara Travel Szczecin, Radny Rady Gminy Drawno Lewdański Karol, Drawieński Ośrodek Kultury, Drawieński Park Narodowy, Hurtownia OZIMEK Choszczno, Konopelski Andrzej Radny Rady Powiatu i Gacek Stanisław Choszczno.

Parafialny Zespół CARITAS Barnimie

BIBLIOTEKA PUBLICZNA W DRAWNIE

Tuż przed świętami Wielkanocnymi rozstrzygnięty został konkurs na „Najpiękniejszego Zajączka Wielkanocnego”. Jury w składzie 3 osobowym wyłoniły zwycięzców:

W kategorii Przedszkolaki wygrała praca zrobiona przez Hannę Michalską. W kategorii klas I-III wygrała praca wykonana przez Anielę Byczkowską.

W kategorii klas IV-VI nie było prac, więc z klas I-III druga praca która otrzymała najwięcej punktów została nagrodzona - jest to praca Anatolii Subbota.

Natomiast w klasach VII-VIII nagrodę zdobyła praca Macieja Kukulskiego. Bardzo dziękujemy wszystkim za udział w konkursie.

Biblioteka w maju obchodziła swoje święto, dokładnie 8 maja przypada „Dzień Bibliotekarza i Bibliotek”. W związku z tym organizowałyśmy cykl spotkań dla dzieci jak i dla dorosłych.

Pierwszym zaproszonym gościem był Pan Marek Michalak, pedagog, autor książek dla dzieci, Rzecznik Praw Dziecka w latach 2008-2018, Kanclerz Międzynarodowej Kapituły Orderu Uśmiechu.

W spotkaniu uczestniczyli uczniowie klas VII-VIII.

Bardzo dziękujemy Miejskiej Bibliotece Publicznej w Choszczynie pełniącej zadania biblioteki powiatowej za sfinansowanie spotkania. Jednocześnie informujemy że książki tego autora są dostępne u Nas do wypożyczenia.

Z okazji „Tygodnia Bibliotek” w bibliotece odbyło się spotkanie z ilustratorką Panią Natalia Kołacz, absolwentką Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Pani Natalia tworzy autorskie grafiki i ilustracje, również jest autorką m.in. projektu graficznego i ilustracji do książki „Smykowitzje”. Przeprowadziła warsztaty twórcze z uczniami 4 klas Szkoły Podstawowej z Drawna.

Natomiast 9 maja odbyły się dwa spotkania z Panem Jackiem Łapińskim. Pan Jacek przyjechał do Nas z Podlasia - z wykształcenia jest prawnikiem, pisarzem z zamiłowania a także przedsiębiorcą oraz nauczycielem, jednak spośród tych wszystkich zawodów wyróżnia go bycie pasjonatem psychologii pozytywnej. Jak na razie jest autorem trzech książek - „Z uśmiechem Ci do twarzy. Dobry humor to lepsze życie”, „Jak być lepszym w życiu prywatnym i zawodowym” oraz „Dlaczego warto czytać książki”.

Na nasze zaproszenie spotkał się z młodzieżą klas VII i VIII szkoły podstawowej rozmawiając o tym jak ważne jest czytanie. Jaka jest to magiczna czynność, która dokarmia umysł pozwala zdobywać wiedzę, dzięki której pogłębiają nasze pasje i rozwój osobisty. W popołudniowych godzinach możliwość spotkania z Panem Jackiem mieli mieszkańcy. Myślę, że po takim spotkaniu każda osoba wyszła z uśmiechem na twarzy, gdyż autor wielokrotnie nawiązywał do tego abyśmy się uśmiechali niezależnie od pogody jaka jest za oknem, bo tak naprawdę najważniejsza jest pogoda ducha. Nasz gość zostawił nas z dużą porcją

zabawnych anegdot, garścią nowych dowcipów i w dobrym humorze. Książki Jacka Łapińskiego są dostępne do wypożyczania w bibliotece. W ramach dalszego świętowania „Tygodnia Bibliotek” nasze przedszkole miało ciekawe spotkanie z ciekawą osobą. A to wszystko za sprawą cudownej Pani Moniki Skikiewicz, która jest logopedą, filologiem, pedagogiem oraz animatorką podbijającą serca maluchów w całej Polsce jako Bajanka. To właśnie ona poprzez zabawę przynosi najmłodszych do świata postaci z ich ulubionych książek.

Z Bajanką przyjechała Kicia Kocia, najbardziej kochana przez najmłodszych czytelników literacka kotka, bohaterka bajek Anity Głowińskiej. Energiczna i uśmiechnięta Bajanka przygotowała dla dzieci mnóstwo zabaw i niespodzianek. Było trochę iluzji, trochę muzyki, dużo ruchu i przede wszystkim wiele śmiechu. Dzieci zamieniły się w samoloty. Jednak najważniejszym tematem spotkania było przesłanie, że dobro zawsze do nas wraca, dlatego powinniśmy często obdarzać ludzi wokół uśmiechem i serdecznym słowem. Pani Monika również jest autorką książek logopedycznych dla dzieci z serii „Olo i Awa”, wszystkie są u nas dostępne do wypożyczenia.

Jak co miesiąc w siedzibie biblioteki spotkają się członkinie Dyskusyjnego Klubu Książki, z miesiąca na miesiąc coraz więcej chętnych osób się zjawia na tych przemiłych spotkaniach. Ostatnimi książkami jakie były brane na warsztat były „Wyznanie maski” Yukiro Mishimy, „Samotnica. Dwa życia Marii Dulębianki” Karoliny Dzimira-Zarzyckiej. 28 czerwca odbędzie się kolejne spotkanie DKK z książką pt. „Malarz Dusz” Ildefonso Falcones. Serdecznie zapraszamy.

W dniu 11 czerwca 2024 biblioteka gościła Pana Pawła Piwowarczyka inicjatora projektu EKSTRAKLASA CZYTA, animatora kultury i sportu, wraz z Panem Pawłem Skórą, który jest Mistrzem Świat, Mistrzem Europy oraz Mistrzem Polski we freestyle football. Na spotkanie przyszli uczniowie klas 5 i 6 szkoły podstawowej. To były sportowo-literackie zmagania Mistrzów! Lewandowski vs Mickiewicz, Messi vs Tolkien, Ronaldo vs Słowacki...jednym słowem pisarze zmierzli się z piłkarzami. Fotorelacja oraz filmik z pokazu freestyle'u footballu w wykonaniu Pana Pawła Skóry dostępne są na naszym FB oraz stronie internetowej. Spotkanie współfinansowane z dotacji Starostwa Powiatowego dla Miejskiej Biblioteki Publicznej im. M. Dąbrowskiej w Choszczynie pełniącej zadania biblioteki powiatowej.

Drodzy Czytelnicy!!!!

Zbliżamy się do czasu wakacyjnego, więc przypominamy

BIBLIOTEKA OD 24 CZERWCA 2024r.

BĘDZIE CZYNNA OD PONIEDZIAŁKU DO PIĄTKU

W GODZ. 9.00- 16.00

BIULETYN KAWALIERA

KOŁO NR 21 STOWARZYSZENIA SAPERÓW POLSKICH W DRAWNIE
IZBA HISTORYCZNA ZIEMI PELCZYCKIEJ W PELCZYCACH

Nr 2 / 2024

8 marca po północy, w szpitalu w Choszczynie, zmarł ksiądz ppłk mgr Andrzej Lemieszko proboszcz Parafii p.w. św. Jadwigi Królowej w Choszczynie i kapelan Wojska Polskiego.

W tym trudnym czasie, łącząc się w bólu i smutku, redakcja „Kawaliera” oraz środowisko „drawieńskich saperów” składają Rodzinie i Przyjaciółom śp. ks. ppłk. Andrzeja Lemieszko kondolencje i wyrazy współczucia.

Był synem Kresowiaka Franciszka i pochodzącej z Lubelskiego Marianny. Urodził się 7 stycznia 1956 r. w Inśku, tutaj ukończył szkołę podstawową. Absolwent Technikum Elektryczno-Mechanicznego w Stargardzie Szczecińskim. Po krótkim okresie pracy na kolei wstąpił w 1977 roku do Wyższego Seminarium Duchowego w Paradyżu-Gościkowie. 4 kwietnia 1983 roku z rąk ks. bp. Szczecińsko-Kamieńskiego Kazimierza Majdańskiego uzyskał święcenia kapłańskie. Od maja do września 1983 był wikariuszem w Parafii Św. Trójcy w Szczecinie Krzekowie.

Od 10 września 1983 do grudnia 1988 roku wikariusz Parafii Narodzenia NMP w Choszczynie. W tym czasie organizuje liczne pielgrzymki i obozy dla młodzieży, pełnił także funkcję kapelana ZHP na rejon Choszczno. W 1986 zorganizował pierwszą autokarową pielgrzymkę z Choszczyna do Rzymu, która została przyjęta na audiencji przez papieża Jana Pawła II.

Od 24 grudnia 1988 roku pierwszy proboszcz nowo utworzonej Parafii p.w. św. Jadwigi Królowej. Od 1991 roku rozpoczął ścisłą współpracę z jednostkami garnizonowymi w Choszczynie. W 1992 r. w Castel Gandolfo ofiarował Janowi Pawłowi II dar od Garnizonu Choszczno. 15 grudnia 1992 roku na mocy dekretu Biskupa Polowego WP Sławoja Leszka Głódzia został kapelanem garnizonu Choszczno. Otrzymał stopień kapitana rezerwy. Stworzył i zorganizował Samodzielny Ośrodek Duszpasterstwa Wojskowego (SODW) w Choszczynie, który swoją działalnością objął także garnizony w Drawnie i Cybowie (1998

r.). Zakres jego opieki duszpasterskiej obejmował: 2 Pułk Rakiet, 10 Choszczeński Batalion Radiotechniczny, Placówkę ŻW Choszczno, 7 Okręgową Składnicę Sprzętu Inżynieryjnego i MW w Drawnie, 13 Okręgową Składnicę MPS w Cybowie.

Po zmianach strukturalnych nadal kierował życiem religijnym choszczeńskich artylerzystów: Składu 2 Rejonowej Bazy Materiałowej /Rejonowej Bazy Logistycznej w Drawnie, Składu 2RBM /RBLog w Cybowie, sprawując jednocześnie posługę kapłańską wśród emerytów i rencistów wojskowych oraz w Stowarzyszeniu Saperów Polskich Koło nr 21 w Drawnie i w Kole Stowarzyszenie Byłych Żołnierzy WP w Choszcznie. Związku Inwalidów Wojennych RP, Związku Sybiraków. Obsługa duszpasterska tak dużego obszaru realizowana była z wykorzystaniem prywatnego samochodu księdza i całkowicie na jego koszt, bez rekompensaty finansowej ze strony wojska. Również podejmowane przez niego organizacyjne przedsięwzięcia na rzecz wojska i organizacji społecznych nie były finansowo rekompensowane. Nie będzie dużym błędem stwierdzenie, że SODW swoją aktywność zawdzięczał cywilnej parafii p.w.św.Jadwigi Królowej w Choszcznie. Zarówno przeszłość jak i terażniejszość powodują, że ks. Lemieszko wciąż postrzegany jest jako żołnierz i oficer-kapelan wojskowy. Faktycznie sprawował głównie obowiązki proboszcza swojej cywilnej parafii w archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej.

Jako kapelan wojskowy otrzymywał wynagrodzenie równe wartości pół etatu pracownika wojska. Mając na uwadze szczytowy okres działalności w wojsku jego posługa obejmowała ponad 1500 wiernych związanych z wojskiem tj. żołnierzy zawodowych, żołnierzy służby zasadniczej (do wprowadzenia służby zawodowej), emerytów wojskowych, pracowników wojska, kombatantów, w tym inwalidów wojennych i rodziny wymienionych, co w połączeniu z obowiązkami proboszcza 7,5 tysięcznej parafii, dobitnie świadczy o ogromie ówczesnej pracy duszpasterskiej ks. mjr rez. Andrzeja Lemieszko.

Działalność w Drawnie

W Drawnie współuczestniczył w powstaniu Obelisku ku czci jednostek garnizonu Drawno, kapliczki wspominającej jeńców wojennych i robotników przymusowych w gminie Drawno, mogiły polskiego żołnierza z 2 Dyw. Art., figury MB Hetmanki WP na terenie jednostki, tablicy pamiątkowej ku czci poległych na minach saperów z 41 bsap. Na terenie Jego parafii powstał Obelisk Saperom wspominający saperów z Drawna. Udzielał znacznej pomocy w przygotowaniu i realizacji szeregu przedsięwzięć organizacyjnych cywilno-wojskowych na terenie Gminy Drawno.

Organizator parafii i budowniczy kościoła parafialnego w Choszcznie

Ksiądz Andrzej Lemieszko (*7.01.1956-†8.03.2024) zorganizował od podstaw parafię pw. św. Jadwigi Królowej. Był inicjatorem i rozpoczął wielkopomną budowę kościoła parafialnego dla którego patronkę obrał bł/św. Jadwigę Królową. Choć kościół już istnieje i spełnia wszystkie funkcje kultowe i religijne, to dzieło jego tworzenia trwa do dnia dzisiejszego. Kościół miał także charakter patriotyczny i narodowy, o czym świadczy istniejący już piękny ołtarz, na którym znajdują się efektowne, wysokie na dwa metry figury patronki św. Jadwigi Królowej Polskiej, misjonarza Pomorza św. Ottona i św. Jana Pawła II. Kościelny ołtarz posoborowy jest oryginalnym ołtarzem papieskim, przy którym modlił się Jan Paweł II. Tworzony jest ciąg witraży z elementami o tematyce narodowej, obecnie istnieją wykonane dzięki inicjatywie Księdza Majora witraże Matki Bożej Królowej i św. Rafała Kalinowskiego saperów jako powstańca i członka Rządu Narodowego na Litwie, dziś patrona Sybiraków i Saperów Polskich.

W kościele Jego staraniem przy współudziale ze Stowarzyszeniem Saperów Polskich umieszczono tablice pamiątkowe oraz ofiarowaną przez Francuzów tablicę wspominającą pobyt w oflagu w latach 1942-1945 oficerów francuskich. W niszy na zewnętrznej południowej ścianie kościoła 3 maja 2013 roku upamiętnił w postaci odsłoniętej i wyświęconej tego dnia efektownej tablicy pamiątkowej wszystkich ofiar katastrofy smoleńskiej, w tym Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego z żoną Marią. Płyta została wykonana staraniem parafii lecz z Jego inicjatywy. Druga tablica o podobnych gabarytach upamiętniająca jeńców Polaków i Francuzów Oflagu II B Arnswalde (Choszczno) została wykonana i poświęcona po umieszczeniu jej w drugiej niszy ściany zewnętrznej kościoła. Trzecia tablica dotyczy 70 rocznicy LO w Choszcznie. została ufundowana ze składek 176 osób, w tym obecnych i byłych nauczycieli, pracowników szkoły oraz absolwentów szkoły. Te trzy tablice pamiątkowe są elementami tworzonego na placu przykościelnym „Parku narodowej pamięci”. Do dzisiaj wykonano arkady, na których sukcesywnie przykręcane są tablice pamiątkowe. Obecnie umieszczono na nich płyty upamiętniające Zbrodnię Katyńską, indywidualnie oficerów zmarłych, bądź zamordowanych i będących jeńcami Oflagu II B, zmarłych księży zasłużonych dla parafii, obelisk saperski i inne. Ostatnio Gmina Żychlin umieściła na niej tablicę upamiętniającą jeńca oflagu byłego dowódcę Flotylli Wisła komandora Kanafoyskiego.

Zdecydowana większość tych tablic powstała dzięki pomysłowi i na koszt Księdza. Rozpoczęta jest tu biegnąca do kaplicy matki Bożej „alejka pamięci”, gdzie obok drzewek umieszczone miały być małe obeliski upamiętniające osoby i organizacje szczególnie zasłużone dla sprawy narodowej („Kamień harcerek”). Powstała tu ściana „Prawd Polaków” z orłem wieńczącym Znak Rodła.

Inne przedsięwzięcia

Niewątpliwie do najważniejszych osiągnięć ks. Lemieszko należy zaliczyć:

- doprowadzenie do świetności zabytkowego kościoła filialnego w Starym Klukomiu,
- zorganizowanie biblioteki parafialnej i upowszechnianie w świadomości społecznej „Prawdy Polaków” ZPwN i umieszczenie na terenie przykościelnym Znak Rodła,

- rozwiniecie działalności Caritasu dla potrzebujących, zorganizowanie pomocy nie tylko przedsięwziętej, ale także sprawnego stałego systemu żywienia i dożywiania osób biednych i bezdomnych,
- propagowanie pomocy dla potrzebujących dzieci w Afryce - był kapłanem fundacji „Dzieci Afryki”,
- wspomaganie środowiska kombatanckiego, w tym inwalidów wojennych i osób represjonowanych,
- organizowanie i współorganizowanie pielgrzymki na spotkania z papieżem i do miejsc szczególnego kultu religijnego oraz liczne wycieczki historyczne m.in. na cmentarze wojenne w Katyniu, Siekierkach, Monte Cassino i Loreto,
- wprowadzenie dnia 16 listopada, jako „Dzień modlitwy za poległych na Wschodzie”,
- zorganizowanie cyklicznych uroczystości upamiętniających heroizm i tragedie narodowe jak: zbrodnię katyńską, napaść Niemiec na Polskę, tragedię smoleńską, rzeź wołyńską,
- stworzenie gazety parafialnej „Jadwiga”, która propagowała m.in. tradycje narodowe.

Ksiądz Andrzej Lemieszko odegrał jedną z głównych ról w przywróceniu pamięci o Oflagu II B Arnswalde. Wzorując się na tradycji kultu religijnego, umieścił przy pomniku w centrum Choszczna oraz na cmentarzu wojennym wykonane w Drawnie krzyże, podobne do tych, jakie były w kaplicy obozowej podczas tzw. „okresu francuskiego”. Osobisty wkład księdza w kultywowanie pamięci o Oflagu II B doceniają środowiska kombatanckie Francji. Ksiądz współorganizował kongres naukowy poświęcony obozom jenieckim, który odbył się w Choszcznie oraz polsko-francuskie uroczystości rocznicowe, upamiętniające dokonaną przez Niemców wymianę jeńców między Oflagami II B i II D w 1942 r. W roku 2014 r. zorganizował kilkudniowy cykl upamiętniający martyrologię jeńców choszczeńskiego oflagu. W 2015 podobny cykl zorganizował z okazji 70 rocznicy zakończenia wojny. Wyświęcił także kilka „Dębów Pamięci” ku czci oficerów zamordowanych na Wschodzie. **JEGO MARZENIEM BYŁO ZORGANIZOWANIE MARSZU UPAMIĘTNIAJĄCEGO PRZYBYCIE JEŃCÓW DO OFLAGU II B.** Według tej koncepcji marsz miałyby odbywać się co roku. Może warto powrócić do tej idei i tę inicjatywę realizować nadając jej imię ks. Lemieszko?

Parafia wojskowa nie powstała

Niestety, wszelkie wysiłki aby stworzyć wojskową parafię nie powiodły się mimo, że w garnizonach o znacznie mniejszej ilości wojska parafie z powodzeniem funkcjonują np. Szczecinek (czterech żołnierzy zawodowych i etatowy kapłan w stopniu pułkownika). Wojskową formą działalności na swoim terenie interesował się sam arcybiskup-ordynariusz Archidiecezji Szczecińsko-Kamińskiej. Dla przykładu w Drawnie, w tamtejszej składnicy przebywali i modlili się niemal wszyscy biskupi archidiecezjalni, łącznie z metropolitą ks. abp. Z. Kamińskim. Natomiast do kwietnia 2008 roku nie było tam kapłana wojskowego powyżej stopnia majora. Za wielką zmianę w nastawieniu do SODW uznano wizytę w Choszcznie z okazji 25-lecia kapłaństwa ks. mjr Andrzeja Lemieszko Ordynariusza Polowego.

Niestety Biskup Polowy ks. Tadeusz Płoski nie miał zbyt dużo czasu, by wizytować cały Ośrodek, mimo to jego wizyta postrzegana była w środowisku jako zaszczyt. Bywało, że ze strony tych, którym na wychowaniu patriotycznym powinno najbardziej zależeć, dokonania księdza Lemieszko i Ośrodka oraz środowisk wojskowych były lekceważone. Czasem boli, że ze strony wojska zdarzają się wpadki, jak ta gdy podczas uroczystości poświęcenia nowej świątyni nie była obecna kompania honorowa WP, a przecież w kościele tym umieszczono relikwie nie tylko kościoła katolickiego, ale najwyższego majestatu naszego państwa, czyli KRÓLOWEJ POLSKI. Dziwiło to, gdyż wojsko przy dziele powstania tej świątyni obecne było od momentu wmurowania kamienia węgielnego.

Na szczęście była kompania honorowa komendy powiatowej Państwowa Straży Pożarnej. Co jest pewnym przykładem sukcesu integracyjnego. Ksiądz Kapłan i podległy mu Samodzielny Ośrodek Duszpasterstwa Wojskowego radził sobie nie gorzej jak inne parafie wojskowe dlatego w pełni zasługiwał na wielki szacunek jakim się cieszył w społeczeństwie Choszczna i Drawna. Środowisko drawieńskie podjęło inicjatywę i trzykrotnie wystąpiło do Ordynariatu Polowego o przekształcenie Samodzielnego Ośrodka Duszpasterstwa Wojskowego (z podaniem jego zasięgu terytorialnego i ilości wiernych) w Parafię Wojskową. Obaj biskupi polowi, którzy wizytowali choszczeński SODW i w międzyczasie wikariusz generalny, doskonale byli poinformowani o efektywności i znaczeniu posługi w środowisku wojskowym w rejonie działalności Ośrodka.

Niestety odpowiedzi się nie doczekano a wykorzystując zmiany organizacyjne wojska SODW rozformowano, jego jednostki przeszły pod inne parafie wojskowe co w konsekwencji doprowadziło do znacznego zubożenia środowiskowego życia religijnego i przejścia wiernych do cywilnych parafii w swoich regionach. Smutnym tego symbolem jest zlikwidowanie wyświęconych kaplic tzw. „Izb modlitwy” w jednostkach wojskowych dawnego SODW. Zakończenie działalności SODW generalnie odbyło się bez pożegnań i podziękowań ze strony wojskowych władz zwierzchnich, wyjątkiem był Skład Drawno, który staraniem ówczesnego kierownika mjr Andrzeja Rusieckiego pożegnał ks. mjr Lemieszko zgodnie z żołnierskim obyczajem, na saperskiej Sali Tradycji w Drawnie. Tak jak przed laty na tej samej sali pożegnano tu pozostającego w naszej wdzięcznej pamięci śp. ks. Jana Dobskiego SAC. Lukę, jaka się wytworzyła w aktywności Księdza Majora, wypełniły szkoły, Powiatowa Państwowa Straż Pożarna i Policja Państwowa (poprzednio kontakt był okazjonalny).

Jego działalność w środowisku kombatanckim, w tym inwalidów wojennych i organizacji społecznych jeszcze bardziej się zintensyfikowała. W tym okresie zaczęły doskwierać lekceważone przez niego niedomagania sercowe, które zintensyfikowały się po odwołaniu księdza z funkcji proboszcza w Choszcznie z jednoczesnym powołaniem na równorzędne stanowiska w parafiach (od 26.08.2017 r.) w Warnicach k. Dębna (której faktycznie nie przyjął) i (od

10.09.2017) w Kłepiczu. Uznając w moim odczuciu decyzję ks. metropolity szczecińskiego za krzwdzącą nie tylko w stosunku do ks. Lemieszko ale i parafian, wysłałem na adres ks. abp. Andrzeja Dziegi pismo wyrażające moje zdanie co do zaistniałej sytuacji (pismo cytuję jako załącznik) . Ks. Lemieszko mimo dręczącego go poczucia krzywdy, wspierany przez członków Związek Inwalidów Wojennych RP, dawnych parafian, choszczeńskich ochotniczych i zawodowych strażaków powiatowych, przez drawieńskie koło Stowarzyszenia Saperów Polskich, a także przez władze Morynia i aktualnych parafian, powoli odzyskiwał dawną werwę. Niestety, odczucia niedokończonego dzieła życia okazało się nieuleczalne. Przyszły kolejne zawały i zwycięska wówczas walka lekarzy o jego życie. Niestety ze względu na znaczne osłabienie serca, został 14 czerwca 2020 roku przeniesiony w stan spoczynku. Zamieszkał blisko Choszczna. Miał wiele planów, niestety nie udało się ich zrealizować.

Na wniosek Związku Inwalidów Wojennych RP w Szczecinie, odznaczony został nadanym przez Prezydenta RP Srednym Krzyżem Zasługi, a minister ON awansował ks. mjr. Andrzeja Lemieszko na stopień podpułkownika. Jego dokonania wspomniane są w wielu publikacjach książkowych . Trud działań Księdza Lemieszko postrzegało środowisko saperskie Drawna, co zaowocowało nadaniem medalu Zasłużony dla Gminy Drawno, Zasłużony Dla Wojsk Inżynieryjnych i odznaki Kresowe Stanice. Wyróżniony został tytułem i srebrnym medalem „Strażnika Pamięci”. Inne środowiska także wyróżniły Księdza swoimi zaszczytnymi znakami. Posiadał odznakę honorowa 7 Okręgowej Składnicy Sprzętu Inżynieryjnego i Materiałów Wybuchowych. Był członkiem naszego Koła Nr 21 SSP

Załącznik; LIST W SPRAWIE KSIĘDZA ANDRZEJA LEMIESZKO Z 15 SIERPNI 2017 ROKU

WASZA EKSCLENCJO, NAJDOSTOJNIEJSZY KSIĘŻE ARCYBISKUPIE!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Długo wahałem się, czy powinienem zwrócić się do Waszej Eksceleencji z pismem w poniższej sprawie. Mam świadomość, że może to być potraktowane jako wtrącanie się w sprawy, w które wtrącać się nie można. Piszę do Waszej Eksceleencji w dniu, w którym Kościół Powszechny przeżywa wielkie święto maryjne, a cała Rzeczpospolita czci także swoich żołnierzy. Myślę, że i dla Waszej Eksceleencji jako Arcypasterza wielkiej archidiecezji, a zarazem i oficera starszego – pułkownika WP, jest to dzień szczególny. Dlatego uznałem, że daje to mi szansę, aby list mój został przeczytany, o co proszę. W nocy 11/12 sierpnia przeżyłem tu na Kaszubach wielki kataklizm. Bałem się, że wyginane do granic możliwości drzewa runą na mój rodzinny dom. Na szczęście tym razem do tego nie doszło, jednak wiatr zniszczył jeden z najpiękniejszych krajobrazów Pomorza.

Ekscelencjo, Księżu Arcybiskupie właśnie w tę noc kataklizmu zdałem sobie sprawę że zmiany, jakie według mojej wiedzy mają zajść w parafii pw. św. Jadwigi Królowej w Choszcznie zmieniają obraz niezwykłości tej parafii, w którego rozwój kilkanaście lat byłem osobiście zaangażowany w ramach działalności Samodzielnego Ośrodka Duszpasterstwa Wojskowego, a później jako osoba prywatna. Parafię, a w szczególności nowo budowany kościół uważam za szczególnie mi bliski. W sercu jest to mój kościół. Obserwuję powstawanie tej świątyni, począwszy od wykopania dołu pod fundamenty po wmurowanie kamienia węgielnego i wiem, że to dzieło nie jest jeszcze zakończone. Polskie środowisko saperskie oraz Francuzi zrzeszeni w organizacji rodzin byłych jeńców wojennych Oflagów II B i II D uznają kościół w Choszcznie jako swoje miejsce pamięci, o czym świadczą tablice pamiątkowe i witraże gdyż wśród nich jest także upamiętniający patrona saperów o. Rafała Kalinowskiego. Podobnie czyni Związek Inwalidów Wojennych RP województwa zachodniopomorskiego i byli żołnierze zawodowi. Parafia ma wielkie zasługi w integracji służb mundurowych powiatu i w wychowaniu patriotycznym młodzieży oraz społeczeństwa. Każdego roku obok oficjalnych rocznic zbrodni katyńskiej i wołyńskiej, za sprawą księdza proboszcza, czci się pamięć działaczy polskich na Pomorzu z okresu przed 1939, robotników przymusowych, żołnierzy, osadników, pionierów tej ziemi; kresowiaków, co również ma odniesienie do tablic pamiątkowych od znaku Rodła do tablicy ku czci ofiar katastrofy w Smoleńsku.

O działalności patriotycznej księdza proboszcza świadczą także posadzone obok Zespołu Szkół w Choszcznie Dęby Pamięci, obeliski w gminie Drawno. Oddzielnym tematem jest walka o pamięć martyrologii jeńców wojennych, Polaków, Francuzów i innych narodowości. Ten ogrom pracy, jaki został włożony, choć widoczny jest w postaci materialnej, to jeszcze nie przyniósł w pełni oczekiwanych owoców duchowych. Praca trwa i jest może dlatego tak intensywna, gdyż pierwszy duszpasterz tej parafii jest oficerem WP a zarazem wychowanym na Pomorzu potomkiem kresowiaków, robotników przymusowych i żołnierzy walczących za ojczyznę. Rozumie, czym jest patriotyzm i narodowa pamięć. Uważam, że dzięki temu Choszczno jest w tym zakresie znaczącym ośrodkiem nie tylko kultu, ale staje się znaczącym ośrodkiem pamięci narodowej.

Wasza Ekscelencjo, koncepcja otoczenia i wnętrza choszczeńskiego kościoła akcentuje najważniejsze dla nas, Polaków, wartości jakimi są: Bóg, Honor i Ojczyzna. Świątynia ta to świadectwo, niemal sztandar wiary i patriotyzmu, które dzięki królewskiemu patronowi, kultowi polskich świętych i stojącemu obok Niech na nowym ołtarzu św. Ottona wskazuje mieszkańcom ich tożsamość. Ekscelencjo, Księżu Arcybiskupie „sztandar” ten choć ma płat, potrzebuje jeszcze drzewca i gwoździ. Wymaga dopracowania. Historia nawet ta najnowsza pokazuje, że szlachetne idee wymagają utrwalenia, dlatego tam gdzie nastąpiły zmiany architektów i budowniczych efekty są często niekorzystnie widoczne a bitwy podczas których dowodzili dobrzy dowódcy poprzez ich zmiany na polu walki zostały przegrane.

Obserwując przez lata pracę proboszcza choszczeńskiego, uważam go za bardzo dobrego oficera i doskonałego dowódcę. Dla poparcia moich słów pozwoliłem sobie załączyć pisma obrazujące jego dorobek: Załącznik 1. Koncepcja religijno – patriotyczna ; Załącznik 2. Przemówienie okolicznościowe dotyczące dorobku jako kapelana wojskowego; Załącznik 3. Osiągnięcia. Mówi się, że nie ma ludzi niezastąpionych, jest to zapewne prawda, jednak godnych zastępców czasem szuka się zbyt długo. Jako człowiek, który czynnie włączył się w urzeczywistnienie wizji Księdza Proboszcza, mam

wielkie obawy, że tak może się stać i w Jego przypadku i gdy odejdzie w inne miejsce, nikt nie odnowi dumnego, zwieńczonego orłem Znak Rodła. Tu pozwolę sobie na dygresję. Byłem jednym z inicjatorów wykonania tablicy rocznicowej upamiętniającej Znak Rodła i Prawdy Polaków. Podczas rozmowy w sprawie jej umieszczenia w jednym z kościołów ówczesny wikariusz powiedział: „... niech sobie pan wybije z głowy umieszczenie tu tej tablicy, bo co powiedzą Niemcy – dawni mieszkańcy gdy ją tu zobaczą”. Działo się to w parafii diecezji, w której jeden z biskupów pochodził z Zakrzewa ks. Domańskiego. Wasza Ekszelencjo, Księżę Arcybiskupie, gdy wspomniany ksiądz proboszcz odejdzie na równie ważne stanowisko służenia Panu Bogu i Kościołowi Powszechnemu, wiele zmieni się w jego choszczeńskiej parafii, boję się, że zapomni się nie tylko o Prawdach Polaków, ale i o kresowiakach oraz o mozolnie wprowadzanej w lokalną świadomość konieczność kultywowania pamięci narodowej i czczenia polskości. A kto wie, czy nie zostanie zniweczony cały dotychczasowy dorobek; liczne powstałe z inicjatywy parafii i byłych jednostek wojskowych miejsca czy nie unikną procesowi dewastacji i zaniedbania, kradzieży, samowoli? Stawiam sobie te pytania gdyż jest to także częściowo mój kilkunastoletni dorobek. Dlatego decyzję kadrową, o której się dowiedziałem, przyjąłem z wielkim smutkiem i odbieram ją bardzo osobiście.

Wasza Ekszelencjo Najdostojniejszy Księżę Arcybiskupie, jeśli cokolwiek znaczy prośba zwykłego człowieka to zwracam się z prośbą do Pana Pułkownika by dać szansę ukończenia przez obecnego proboszcza – oficera WP podjętego dzieła. W Dniu Żołnierskiego Święta, proszę Waszą Ekszelencję o przyjęcie Najserdeczniejszych Życzeń: Obfitych Łask Bożych w życiu osobistym oraz w służbie Kościołowi i Najjaśniejszej Rzeczypospolitej. Życzę zdrowia, satysfakcji i przysłowiowego zwykłego żołnierskiego szczęścia. Proszę przyjąć zapewnienie najgłębszej czci...

Co ciekawe odpowiedź na to pismo nadeszła i Ks. Arcybiskup podziękował za docenienie zasług księdza Lemieszko i stwierdził, że między innymi dlatego powołał Go na równie odpowiedzialną parafię. Na drugie pismo skierowane po pewnym czasie odpowiedzi już nie było.

Pogrzeb ks. pplk Andrzeja Lemieszko z udziałem kilkudziesięciu kapłanów i setek wiernych odbył się 12 marca 2024 r. Mszy Świętej pogrzebowej przewodniczył ks. bp. prof. Henryk Wejmann. Pogrzeb miał charakter religijno-wojskowy z asystą honorową WP i z licznymi pocztami sztandarowymi. Ks. Lemieszko spoczął na cmentarzu komunalnym w Choszczynie. Kompania honorowa WP oddała salwy honorowe. W uroczystościach pogrzebowych nie zabrakło przedstawicieli jednostek wojskowych z Drawna i Cybowa. Niejeden z nich zanucił:

ŚPIJ KOLEGO W CIEMNYM GROBIE NIECH SIĘ POLSKA PRZYŚNI TOBIE

Pplk w stanie spoczynku Andrzej Szutowicz

DWIE ROCZNICE

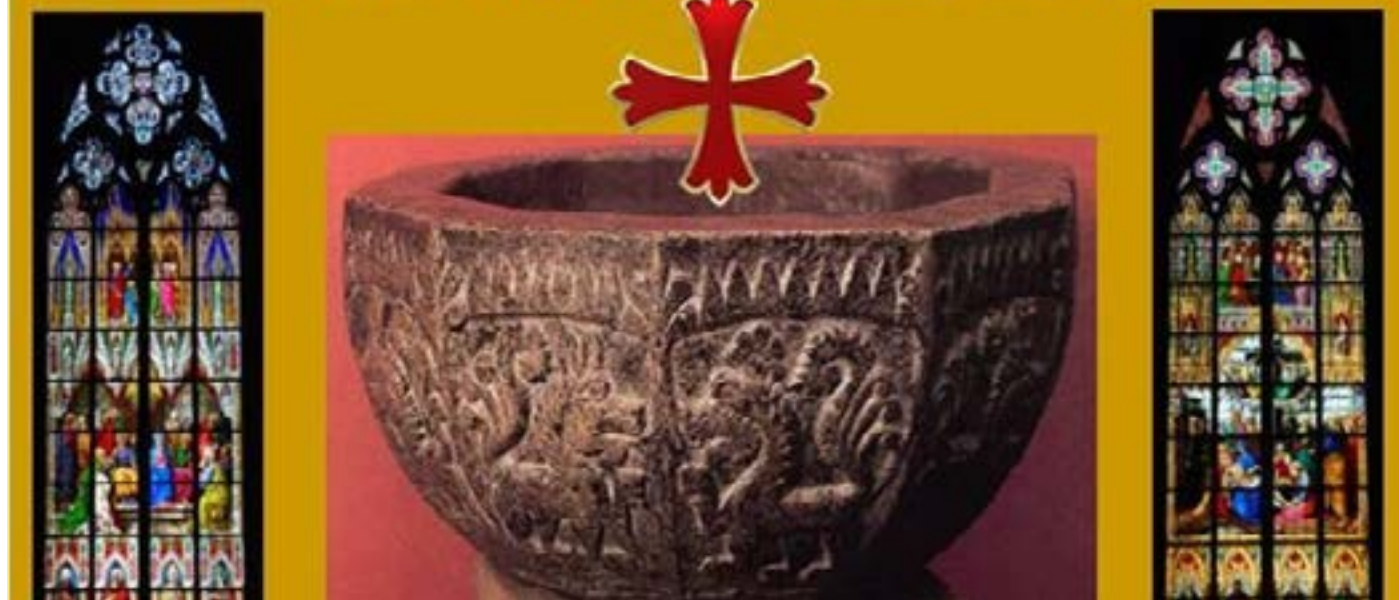

PANOM BURMISTRZOM SERDECZNIE ŻYCZYMY

ODCHODZĄCEMU PANU BURMISTRZOWI ANDRZEJOWI CHMIELEWSKIEMU DZIĘKUJĄC ZA DOTYCHCZASOWĄ WSPÓLKPRACĘ, ŻYCZYMY ZDROWIA I POGODY DUCHA. PANU BURMISTRZOWI WOJCIECHOWI WIŚNIEWSKIEMU GRATULUJEMY ZWYCIĘSTWA I RÓWNIEŻ ŻYCZYMY SZCZĘŚCIA W ZDROWIU ORAZ SAMYCH SUKCESÓW NA NOWYM STANOWISKU WŁODARZA MIASTA I GMINY

Kolegium Biuletynu Kawaliera

PEŁCZYCKI KULT I NIEZWYKŁE CHRZCIELNICE

W dziesięć lat po zajęciu Pełczyc, margrabiowie sprowadzili do Pełczyc zakon cysterski, z tej samej grupy zakonów kontemplacyjnych, co Wiktoryni i wprowadzili, czy odnowili kult hostii. Przy sprowadzeniu cysterek do Pełczyc zaznaczono, że już wcześniej zamieszkiwały w tej okolicy. Gdzie dokładnie – nie wiemy.

To niezwykle, że nagle w roku 1290 roku kilku biskupów, często z odległych diecezji, wystawiło dokumenty kierujące swoich wiernych na pielgrzymki do Pełczyc, gdzie właśnie margrabiowie brandenburscy ufundowali klasztor cysterek. Najpierw 26 lutego 1290 roku arcybiskup magdeburski Eryk z rodu margrabiów askańskich, udzielał odpustu dla pielgrzymów odwiedzających nowy klasztor „tworzony ku chwale ciała i krwi Chrystusa, ze względu na cuda – zwłaszcza zachodzące w Wielkanoc, Zielone Świąta, Wniebowstąpienie, Boże Narodzenie, Boże Ciało, Święto Krzyża i w oktawie tych świąt, a także w dniu Świętych, których relikwie były złożone w tym kościele”. Potem 4 listopada 1290 roku dołączył do postanowień biskup lubuski Konrad, 26 listopada 1290 i 18 czerwca 1292 roku - biskup kamieński Jaromar. 25 czerwca 1296 roku dołączył swych poddanych do pielgrzymowania do Pełczyc biskup warmiński Henryk. Zatem od 1290 roku, do kościoła klasztorowego w Pełczycach docierały pielgrzymki z kilku biskupstw.

Niezwykłe chrzcielnice

Kiedy biskup Otto dotarł 3 czerwca 1124 roku do Pyrzyc, zanim przystąpił do obrządku, przez kilka dni nauczał katechizmu oraz kazał przygotować trzy chrzcielnice, odrębne dla mężczyzn, kobiet i dzieci. Chrzcielnice zasłonięto materiałem, tak aby nic nie było widać, bowiem osoba chrzczona rozbierała się i wchodziła do chrzcielnicy nago. Wtedy przychodził kapłan i chrzczył zanurzając w wodzie. Chrzestny trzymał pochodnię w reku w czasie obrzędu. Biskup odpytywał katechizmu i bierzmował. Tak było latem. Ale zimą chrzczył w wielkich kadziach w ogrzewanych izbach. Chrzest w Pyrzycach prowadził przez kilka dni. Początkowo szafarzem chrztu świętego był wyłącznie biskup. W miarę powstawania nowych kościołów, parafii, i rozwijania się organizacji kościelnej, co miało miejsce na przełomie XII/XIII wieku, pojawiła się konieczność organizowania chrztów w parafiach. Wtedy zerwano z masowym charakterem chrztu. Konsekwencją tego było wyposażanie kościołów w chrzcielnice. Pod względem formy, historycy sztuki wyodrębnili pięć rodzajów chrzcielnic.

Dwie ostatnie grupy, jak metalowe, czy drewniane z okresu baroku wykraczają poza nasze zainteresowanie. Przytoczymy natomiast lokalne przykłady z trzech pierwszych grup. Chyba za najstarsze uznaje się chrzcielnice wykonane z głazów narzutowych i neolitycznych żaren. Te dopiero po jakimś czasie usuwano i porzucano na terenie otaczającym kościół i zastępowano je nowymi. Być może do tej grupy należałoby zaliczyć bliżej nierozpoznany obiekt znajdujący się w zbiorach naszego Muzeum Ziemi Choszczeńskiej, znaleziony w wykopie, na terenie należącym od końca XIII wieku do klasztoru franciszkanów w Choszcznie. Do tej grupy zaliczymy chyba chrzcielnice zachowane w kościele w Warnicach pod Stargardem, w Rosinach, czy chrzcielnicę w klasztorze w Bierzwniku. Granitowa chrzcielnica w Laskowie, średnicy 85 cm, o prostych podziałach geometrycznych, zdobiona 8 wykutymi greckimi krzyżami. Pochodzi może z początków budowy kościoła w początkach XIII wieku. Kolejna kamienna chrzcielnica z XIII wieku, znajdująca się w Chrapowie, budzi zdumienie swymi dużymi rozmiarami. Jest gładka, bez ornamentyki, a jej rozmiary być może wskazują na to, iż w liturgii, gdy była używana, chrzczono zanurzając w niej ludzi. A to być może wskazuje na jej wcześniejsze pochodzenie.

Drugą grupę chrzcielnic stanowią obiekty kamienne w formie kielicha, ale wyraźnie podzielone na trzy części (baza, trzon i czasza). Nawiązują one do chrzcielnic rozpowszechnionych na zachodzie Europy. Tego rodzaju chrzcielnica kamienna zachowała się do dzisiaj w kościele w Reczu. Jest uznawana za zabytek z relikwiami stylu gotyckiego i z nawiązaniem do romanizmu. Chrzcielnica wykazuje podobieństwo do chrzcielnicy kielichowej z

Wrzosowa, dzieła lapicydów gotlandzkich z około 1270 roku oraz chrzcielnicę z katedry kamińskiej, także datowanej na XIII wiek.

Trzecią grupę stanowią chrzcielnice wykonane z piaskowca, także z podziałem na trzy części, ale posiadające bogatą ornamentykę. Najbardziej ozdobne były chrzcielnice wykonane na Gotlandii w XIII-XIV wieku. Do tej grupy zaliczyć wypada chrzcielnicę z Lubiany. Jest mała, o średnicy 59 cm i wysokości 26 cm. Właściwie zachowała się jedynie czasza. Powstała przed 1300 rokiem. Została ozdobiona motywem trójkątnego fryzu, na polach umieszczono płaskorzeźby smoków, przedzielone stylizowanymi motywami kwiatów lili. W postaciach smoków, umieszczonych na chrzcielnicy z Lubiany, upatruje się symbolu niszczycielskiej siły zła w walce o duszę. Chrzcielnica znajduje się obecnie w zbiorach Muzeum Narodowego w Szczecinie.

Bractwo kalendowe

Szczególnie mocno z kultem biskupa Ottona byli książęta szczecińscy. Imię „Otto” stało się od drugiej połowy XIII wieku imieniem charakterystycznym dla tej linii dynastii Gryfitów. Jako pierwszy tego imienia był książę Otto I (1279-†1344), potem jego wnuk Otto (†1337), a potem kolejni z tej linii – Otto II (ok.1380-†1428) i Otto III (1444-†1464) – ostatni książę szczeciński.

Pochodzący z tej linii książę szczeciński Barnim III chyba najmocniej zaznaczył się w dziele ugruntowywania kultu św. Ottona na Pomorzu. 29 maja 1337 roku ustalił zakres fundacji dla organizacji bractwa kalendowego dla duchowieństwa sprawującego posługę religijne „między Iną i Płonią”. Ustalił dla nich obowiązek odprawiania nabożeństw za rodzinę książęcą w dzień po oktawie św. Ottona w Żalęcinie oraz w drugą niedzielę wielkiego postu w miasteczku Przywodzie nad Płonią. Tutaj też miały się odbywać nabożeństwa żałobne po śmierci Barnima III, codziennie w oktawie św. Ottona. Fundacja pozostawała w związku ze śmiercią w 1337 roku Ottona II syna księcia Barnima.

Potwierdził ten dokument biskup kamiński Fryderyk 10 kwietnia 1339 roku dokumentem spisany w Szczecinie, w którym wyszczególnił parafie objęte z woli księcia tą fundacją i bractwem. Były to miejscowości położone pomiędzy Pyrzycami, Stargardem i Choszczem, jak: Witkowo, Strzyżno, Strzebielewo, Kolin, Morzyca, Trzebień, Ziemomyśl, Piasecznik, Radaczewo, Przywodzie, Żuków, Lubiatów, Żalęcin, Barnim, Obryta, Wierzbno, Warnice, Burzykowo i Słotnica oraz rozszerzył o swoje parafie w Kunowie Biskupim, Skalinie, Koszewie i Grzędzicach. Bractwo to funkcjonowało do XVI wieku, rozszerzone później jeszcze o Moskorzyn, Kłęby, Kluczewo, Płoń, Dąbie, Dobropole i Przylep. Najważniejszą rolę w tym bractwie odgrywali joannici, którzy przenieśli siedzibę bractwa do kościoła św. Jana w Stargardzie. Warto wspomnieć, iż joannici choszczeńscy zainicjowali powstanie bractwa kalendowego w Choszczu. Zostało ono wspomniane w 1359 roku, ale jego losów bliżej nie znamy.

Bractwo kalendowe działające „między Iną a Płonią” zostało powołane przez księcia Barnima III w celu umacniania kultu św. Ottona z Bambergu. *Grzegorz Jacek Brzustowicz*

ŚWIĘTY OTTO W KOMIKSIE

Tropiąc ślady świętego Ottona w literaturze popularnej trafimy na krótką informację i rysunek przedstawiający Biskupa Ottona z Bambergu zamieszczony w polskim komiksie „Bolesław Krzywousty”. Chyba mało kto z czytelników pamięta ten komiks autorstwa dziennikarki z „Życia Literackiego” Barbary Seidler i rysownika oraz ilustratora Marka Szyszko, wydany w 1984 roku. Był to drugi tom z serii „Początki Państwa Polskiego”, cieszącej się wielką popularnością. Tutaj znajdujemy krótki wątek o chrzcie Pomorza, z przywołaniem nieudanej misji mnicha Bernarda oraz udanej misji biskupa Ottona z Bambergu. GJB.

Blask padający z kominka rozświetlał ciemną izbę zamkową. Było tak cicho, że było słuchać trzask palących się drew. W pobliżu stało łóżce, a na nim leżał starzec z siwą głową i długą brodą, na której czas także zostawił swój ślad. Urywany oddech świadczył o ostatnich chwilach życia. Na podłodze, na wilczej skórze leżał hełm, długi dwuręczny miecz i tarcza z namalowanymi na niej czerwonym poprzecznym pasem. Byli to najwierniejsi towarzysze umierającego rycerza. Nie rozstawał się z bronią od czasów, gdy nauczył się nią władać. Ostatnie chwile wyczuwali także bliscy, którzy licznie zebrali się przy łóżce umierającego seniora rodu. Naraz starzec uniósł się. Wszyscy myśleli, że chce w ostatnich słowach wyrazić skruchę za swoje niecne życie. Uniósł się czekający na taką chwilę pleban, siłą doprowadzony do zamku przez synów starca, aby dać rozgrzeszenie. Usłyszał jednak: *Dlaczego stoicie tutaj płacząc. Idźcie i czyńcie to co ja czynilem.* Takie były ostatnie słowa jednego z największych raubritterów pomorskich, arcyrozbójnika – Gerda von Manteuffla.

Podobno w rodzie Manteuffel tradycje zbójckie były stare jak ich historia. W 1432 roku na posiadłości klasztoru w Białobłokach napadł Henryk Manteuffel. Ucierpiało Kiełpino i ludzie klasztorni. Opat ratunku i opieki szukał u mieszczan w Trzebiatowie i Kołobrzegu. Opuszczając swoją siedzibę w Lipiu, kazali podobno wymontować dzwony z kościoła i przewieźć do Połczyna. Okazało się jednak, że dzwony wracały same do Lipia, uciekając z wiozących je wozów. Za trzecim razem Manteufflowie nakazali przechytrzyć dzwony i jechać objazdem. Trasa prowadziła przez łąki nad Dąbnicą. Tutaj jednak wozy zatrzymały się, a dzwony zapadły się pod ziemię. Powstało w tym miejscu jezioro, które nazwano *Bagnem Dzwonów*.

Siedzibą rodu był zamek w Popielewie. Tutaj w 1434 roku Henning i Kersten z trudem obronili się przed Polakami. Później umocnili swój zamek. Popielewo w 1486 roku należało do słynnego Gerda Manteuffla. Ten rycerz z woli księcia Bogusława X posiadał także zamek w Połczynie i toczył spór ze starostą drahimskim o jezioro Prosono. I mimo że starosta ogłosił, że jezioro *od niepamiętnych czasów* należało do starostwa, to nie przeszkodziło to Henrykowi Manteufflowi z Popielewa przywłaszczyć sobie jeziora.

Wśród podmokłych pól koło wsi Leszczyna (*Lestin*), jeszcze niedawno można było zobaczyć ruiny zamku rodu Manteuffel, nazywanego w czasach rycerskich *Trunick*. Nazwa ta znaczyła dosłownie *Nie wierz!*. Pobliskie bagno i pola nosiły podobną nazwę. Podobno konie z wozami w tym miejscu zapadały się pod ziemię. Nazwę tłumaczono rzemiosłem rozbójniczym Manteuffłów. Podobno nie można było im wierzyć. Po jakimś czasie nazwa przyłgnęła do zamku. Gdy przybyli tutaj koloniści, nie znali historii po zamku i ich właścicielach. Pewien mieszkaniec Kołobrzegu rozebrał resztki murów, a ziemię wywiózł na pola. Kilka lat przed pierwszą wojną światową urządzono w pobliżu święto strzeleckie. Gdy budowano strzelnicę, natrafiono na wielkie dębowe bale, które miały pochodzić z podziemnego przejścia.

Na Pomorzu opowiadano, że wieś **Ogartowo** otrzymało nazwę po ucieczce pewnego Manteuffla. Otóż, księżę Bogusław X zdobył podczas wyprawy wioski Brusno i Popielewo. Złapał Michaela Manteuffla i jego brata. Obu natychmiast kat ściął głowę. Ale trzeci z braci uciekł. Gdy znajdował się blisko folwarku w Popielewie, poddani krzyczeli „*gonią cię, goniają*”, dzięki czemu rycerz umknął pogoni i schronił się po polskiej stronie granicy.

Do rozprawy z Manteufflami przystąpił księżę szczeciński Barnim XI. W czerwcu 1531 roku, przy wsparciu wojskami hrabiów von Ebersteinów z Nowogardu i biskupa kamińskiego Erazma von Manteuffla, uderzył na zamek w Popielewie. Gniazdo raubritterów zrównano z ziemią. Lecz sami zbójcerze zdołali uciec. Znaleźli schronienie u braci Kunona, Aleksandra i Andreeasa von der Goltzów, synów Henryka z Broczyna i Machlin. U Goltzów, którzy ponoć uprawiali ten sam proceder po polskiej stronie, przebywali Manteufflowie w latach 1531-1532.

O wspieranie rozbojów oskarżano samego Maćka I von Wedel Tuczyńskiego z Tuczna, lecz dowodów na to nie miano. Księżę Barnim XI zarzucał Tuczyńskiemu przechowywanie zbójów na zamku w Tucznie, o czym pisał do króla Zygmunta Starego. Po licznych obławach Manteuffłów wychwymano w 1532 roku i zostali ścięci na rynku w Szczecinie. Podobny los spotkał Martina Puttkamera, Walentina Schumanna i Krzysztofa Horna. *Grzegorz Jacek Brzustowicz*

SAPER GENERAL - PROFESOR LECZ NIE Z WILEŃSKIEJ ROSSY

Pięć lat temu, 25 kwietnia 2019 roku zmarł w wyniku powypadkowych obrażeń gen. bryg. Ryszard Żuchowski. W kwietniu były także Jego imieniny, a 12 listopada będą 80 urodziny. Był głównym organizatorem Stowarzyszenia Saperów Polskich i jego pierwszym prezesem podczas, którego Stowarzyszenie przeżywało swój „złoty czas”. W Drawnie został zapamiętany, gdyż 27.4.2002 wspólnie z dyr. Marianem Jankowskim odsłaniał tablicę z nazwą Gimnazjum im. Saperów Polskich. W poprzednim numerze „*Kawalery*” przedstawiłem życiorys generała Henryka Wojnickiego, o którego opracowanie prosił mnie przed laty Pan General po swoim powrocie z Wilna, gdzie na miejscowej Rossie „natrafił na grób carskiego generała sapersa”. General Żuchowski zainteresował się także innym carskim generałem o wileńskim rodowodzie, który miał również spoczywać na tym samym cmentarzu. Miał nim być gen. Adam Teofil Jocher (na fot.). Niestety okazało się, że spoczął na innym cmentarzu i to nie w Wilnie. Oto jego życiorys.

Rodowód wileński

Adam Teofil Jocher rosyjski generał porucznik, polonijny działacz społeczny, inżynier wojskowy, wykładowca uczelni wojskowych i autor podręczników, członek Akademii inżynierskiej. Urodził się 2 listopada 1833 r. w Wilnie w polskiej rodzinie katolickiej Adama Benedykta Jochera (*1791-†1860) i Teofili z d. Łowmiańskiej (*1804-†1879). Miał jedną siostrę Emilię po mężu Czajczyńską. I braci: Stanisława Floriana i Jana Maksymiliana. Ojciec był absolwentem filozofii i historii na Uniwersytecie Wileńskim, był znanym nie tylko w Wilnie bibliografem, encyklopedystą i wykładowcą łaciny na Uniwersytecie Wileńskim i w Wileńskiej Akademii Lekarsko-Chirurgicznej. Był bibliotekarzem w Wileńskiej Akademii Duchowej i pracował w Wileńskiej Komisji Archeologicznej. Był autorem jednej z pierwszych polskich bibliografii narodowych „*Obraz bibliograficzno-historyczny literatury i nauk w Polsce od wprowadzenia do niej druku po rok 1830 włącznie*”. Obejmujący w trzech tomach około 10.000 dzieł, w tym ponad 100 książek litewskich. Spoczywa na Rossie. Jest przodkiem współczesnego poety Waldemara Jochera.

Edukacja

Adam Teofil Jocher po maturze w wileńskim gimnazjum męskim rozpoczął w 1849 r. swoją wojskową edukację w istniejącej od 1819 r. Głównej Inżynierskiej Szkole, która była kontynuatorką utworzonej w 1816 r. Głównej Szkoły Inżynierów, sformowanej z powstałej w 1810 r. Szkoły Inżynierskiej będącej kontynuatorką istniejącej od 1804 r. Inżynierskiej Szkoły kształcenia junkrów-konduktorów. Szkoła od 1816 r. mieściła się w gmachu Zamku Michajłowskiego, w tym samym w którym spiskowcy udusili cara Pawła I. Sześć lat wcześniej w 1843 absolwentem tej uczelni był Fiodor Dostojewski. Szkoła posiadała dwa wydziały: trzyletni dowódczy dającym średnie wykształcenie wojskowe oraz dwuletni oficerski, który dawał wykształcenie wyższe. Do wydziału oficerskiego przyjmowano najlepszych absolwentów wydziału dowódczego oraz oficerów z jednostek lub chcących zmienić profesję. 21 lutego 1855 r. dokonano kolejnej reorganizacji szkoły tworząc Mikołajewską Szkołę Inżynierską, której wydział oficerski utworzył Mikołajewską Akademię Inżynierską. Uczelnię tę Jocher ukończył w 1855 r. roku jako prymus kursu oficerskiego w stopniu chorążego inżyniera z wpisaniem nazwiska na honorowej tablicy.

Na etacie w batalionie saperów lejbgwardii

W 1855 roku skierowany został do służby w batalionie saperów lejbgwardii. Jednostka ta powstała z rozkazu cara Aleksandra I w dniu 27 grudnia 1812 roku, a 2 sierpnia 1813 r. została zreorganizowana. W 1828-1829 walczyła z Turkami, w 1831 w wojnie z Polską, podczas wojny krymskiej batalion bronił wybrzeża Morza Bałtyckiego. Po półtora roku służby zachowując etat w batalionie Jocher został wyznaczony na stanowisko repetytora w Mikołajewskiej Szkole Inżynierskiej. Od początku 1860 r. pełnił funkcję asystenta sekretarza naukowego komitetu wydziału inżynierskiego, od

1863 r. przez pewien czas piastował stanowisko asystenta wydziału inżynieryjnego a od 1878 r. w Mikołajewskiej Akademii Inżynieryjnej, której poświęcił w sumie 44 lata. Z początkiem 1860 r. przejął dodatkowo obowiązki pomocnika uczonego sekretarza wydziału inżynieryjnego Wojskowo-Uczonego Komitetu, pełnił przez jakiś czas funkcję pomocnika naczelnika wydziału sztuk Głównego Zarządu Inżynieryjnego. Przez cały ten czas aż do awansu na pułkownika w 1866 r. postawał oficerem wspomnianego batalionu. Po pułkownikowskim awansie został oficjalnie włączony w poczet inżynierów wojskowych. Jego specjalnością była fortyfikacja.

Generał

W roku 1880 został generałem majorem, w 1890 r. otrzymał awans na generała lejntanta. Fortyfikację wykładał też w Korpusie Paziów, w Michajłowskiej Szkole Artylerii, Pawłowskiej Szkole Wojennej i Mikołajewskiej Szkole Kawalerii. Z zagadnieniami fortyfikacyjnymi zaznajamiał wielkich książąt Konstantego (*1858-†1915) i Dmitrija (*1860-†1919) Konstantynowiczów i ks. Piotra A. Oldenburskiego (*1868-†1924). Od roku 1897 będąc emerytowanym wojskowym, zajmował się wyłącznie działalnością pedagogiczną jako profesor w szkolnictwie inżynieryjnym. Podczas jego 44-letniej kariery pedagogicznej tysiące rosyjskich oficerów, studentów szkoły i akademii Mikołajewskiej i innych szkół wojskowych w Petersburgu uczyło się u niego fortyfikacji. Uchodził nie tylko w Rosji, ale i w Europie za jednego z najlepszych specjalistów od fortyfikacji, zwłaszcza w zakresie obrony i zdobywania twierdz. Opracowany przez niego podręcznik *Крепостная война или атака и оборона крепостей (Wojna forteczna lub zdobywanie i obrona twierdz)* był przez długi czas jedynym i kompleksowym podręcznikiem w tej dziedzinie, podobnie jak jego autorstwa *Долговременная фортификация (Fortyfikacja długoterminowa)*. Obie te prace były wielokrotnie wznawiane. Za nienaganną służbę 40 lat otrzymał Insygnia (1897), Order św. Włodzimierza II klasy (1896), III klasy (1883) IV klasy (1874), Orderem św. Anny I klasy (1894), Korona imperatorska do Orderu św. Anny II klasy (1872) Order św. Anny II klasy (1869), III klasy (1864), Order Świętego Stanisława I klasy (1886), II klasy (1866).

Emeryt

Będąc na emeryturze mieszkał w Petersburgu. Kolekcjonował polskie monety i medale. Należał również do biblioteki Karłowicza. Brał czynny udział w życiu społeczności polskiej przy kościele św. Katarzyny w Petersburgu. Angażował się w różne inicjatywy, np. wspomagał finansowo działającą przy kościele szkołę dla chłopców. Jako jeden ze współzałożycieli i członek zarządu wspierał także utworzone w 1884 r. przy kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej Rzymskokatolickie Towarzystwo Dobroczynności, którego w latach 1898-1900 był trzecim prezesem zarządu.

Pogrzeb

Zmarł w nocy z 19 na 20 listopada 1900 r. Podczas pogrzebu z udziałem petersburskiej polonii Mszę Świętą żałobną odprawił w kościele św. Katarzyny wybitny pisarz katolicki, były rektor i profesor Akademii Duchownej w Petersburgu ks. bp Karol Antoni Niedziałkowski (*1846-†1911), od 1897 roku, biskup pomocniczy Mohylewa ze stolicą tytularną Samos, a od 1901 r. biskup łucki i żytomierski, administrujący także diecezję kamieniecką. Biskup był założycielem muzeum diecezjalnego i szkoły organistów w Żytomierzu. Kazanie wygłosił syn górnik ks. kan. Jan Cieplak (*1857-†1926) od 7 grudnia 1908 biskup sufragan mohylewski, a od 29 kwietnia 1919 r. arcybiskup tytularny Ochrydy, dwukrotnie aresztowany w latach 1920 i 1921 w 1923 r. ograbiony i skazany przez bolszewików na karę śmierci. Pod naciskiem światowej opinii publicznej i po ostrzeżeniu ze strony rządu polskiego wyrok zamieniono na 10 lat więzienia, po czym w 1924 r. wydano go z Rosji Sowieckiej. Tuż przed śmiercią został metropolitą wileńskim. Pogrzeb generała Jochera odbył się 27 listopada 1900 r. W jego ostatniej drodze brała udział asysta i orkiestra wojskowa oraz wykładowcy i studenci ze wszystkich uczelni wojskowych, w których wykładał. Otaczany był przez nich wielkim szacunkiem, gdy zmarł „prosili o pozwolenie przeniesienia na cmentarz trumny generała na własnych barkach. 9 grudnia 1900 r. w sali Towarzystwa Kredytowego Miejskiego odbył się koncert charytatywny ku jego czci z przeznaczeniem dochodów na rzecz Rzymskokatolickiego Towarzystwa Dobroczynności. Koncert ten zorganizowała ówczesna solistka Teatru Maryjskiego polska śpiewaczka operowa (sopran) i pedagog Adelajda Bolska (*1863-†1930) z domu Skąpska, po mężu hr. Dienheim-Szczawińska-Brochocka. Rok po pogrzebie generała car Mikołaj II w roku 1901, chcąc nagrodzić ją za występy w Rosji, spełniając jej prośbę wyraził zgodę na budowę pomnika Fryderyka Chopina w Warszawie. Wraz z amnestiowanym mężem, powstańcem i emigrantem Aleksandrem (*1841-†1907) utworzyła komitet budowy pomnika i przeznaczyła na ten cel dochody z koncertów, a występowała na najważniejszych scenach operowych Europy.

Rodzinne mogiły

Był żonaty z Zinaidą z Maciejowskich (*7 listopada 1839-†3 grudnia 1885), która działała w Polskim Komitecie dla Poszukujących Pracy. Miał z nią synów: prawnika urzędnika Departamentu Spraw Celnych, radcę stanu Kazimierza (†1909) i Włodzimierza (*1867-†1934), córkę Jadwigę po mężu Rudzką, żonę prawnika Wiktora Rudzkiego (*1873-†1916), który był synem profesora petersburskiego Instytutu Leśnego Aleksandra Rudzkiego (*1838-†1901). Generał Jocher pochowany został na rzymskokatolickim Cmentarzu Wyborskim w Petersburgu, gdzie wcześniej pochowana została jego żona. Niestety po ich mogiłach, jak po mogiłach pochowanych tu innych Polaków, nie ma śladu. Zdarzają się publikacje w których cmentarzem wiecznego spoczynku generała jest wileńska Rossa. Błąd wynika zapewne stąd, że na Rossie spoczęli jego rodzice Adam i Teofila Jocherowie, syn Włodzimierz, których nagrobek zachował się do dzisiaj.

Andrzej Szutowicz

Erich Rüdiger Ernst Otto von Wedel (*9.03.1892-†2.07.1954) z Drawna i Chomętowa był podpułkownikiem Luftwaffe, asem lotnictwa niemieckiego w Wielkiej Wojnie. Miał urzeczywistnić marzenia o powrocie fortuny Wedłów do Drawna. Stąd uzyskał nawet przydomek "*Księcia Neuwedell*" (Drawna).

Wcześniej osierocony przez ojca, wstąpił do Korpusu Kadetów. Już jako oficer 1. Pułku Ułanów im. cesarza Rosji Aleksandra III (Westpreußisches Ulanenregiment Nr 1 „Keiser Aleksander III” von Rußland). Mieszkał w Ostrowie Wielkopolskim z baronem Manfredem Richthofenem, z którym przyjaźnił się. Barwą ich pułku był kolor czerwony. Później już jako słynny pilot Richthofen kolor ten zastosował na swoich samolotach, stąd stał się „Czerwonym Baronem”.

Na kilka dni przed rozpoczęciem wojny Wedla odwiedziła matka i zafundowała im posiłek o czym Czerwony baron wspomina w swoich pamiętnikach. W czasie wojny Wedel przeszedł z kawalerii do lotnictwa, został pilotem. 23 kwietnia 1918 zameldował się w dywizjonie „Jasta 11”. W którym pilotami byli także brat Manfreda - Lothar von Richthofen i Erns Udet. Od maja 1918 do końca wojny zestrzelił 13 samolotów, co dało mu 126 miejsce na liście niemieckich asów lotniczych w wojnie 1914-1918. Do historii lotnictwa przeszedł jako ostatni dowódca dywizjonu „Jasta 11”. W okresie dowodzenia tym dywizjonem był bezpośrednim podwładnym dowódcy pułku JG 1 (Jagdgeschwader Nr1) Hermanna Göringa (dowodził JG 1 od 6-go lipca 1918). Po rozwiązaniu dywizjonu, które nastąpiło 16 listopada 1918 w piwiarni miejscowości Aschaffenburg, został w stopniu porucznika zdemobilizowany. Z wojny wyniósł Krzyż Żelazny i Krzyż Orderu Królewskiego Domu Hohenzollernów.

Powrócił do Chomętowa. Dwukrotnie ożenił się, ale był bezdzietny. Znany był z miłości do koni, samochodów i łowiectwa. W lasach drawieńskich polował razem z byłym swoim dowódcą, ówczesnym Łowczym Rzeszy marsz. Hermannem Göringiem. Wedel swe lotnicze układy wykorzystał dla ratowania ludzi, m.in. dzięki niemu za osobistym wstawiennictwem u Göringa przeżył obóz koncentracyjny Żyd z Drawna o nazwisku Jacobi. W 1933 roku wyciągnął z aresztu zmaltretowanego przez SA właściciela majątku w Sieniawie. 1 czerwca 1934 otrzymał awans na kapitana. W czasie drugiej wojny światowej był m.in. komendantem lotniska. 1 kwietnia 1944 roku „wylądował” w rezerwowej bazie lotniczej. Po wojnie osiadł w Niemczech zachodnich. Zmarł w Salzhausen koło Lüneburga. *Andrzej Szutowicz*

Spoglądając na mapę regionu i znając lokalizację postawionych tu pamiątek w postaci tablic i obelisków upamiętniających poległych w wojnie 1914-1918 zauważyć można, że tworzą one ciąg, który bez błędu można nazwać SZLAKIEM POMNIKÓW WIELKIEJ WOJNY.

Głównymi miejscowościami tego szlaku są: **DRAWNO** (niem. *Neurwedell*), gdzie w kościele znajduje się tablica z nazwiskami wszystkich poległych parafian, **BARNIMIE** (niem. *Fürstenau*) – ruina pomnika znajduje się blisko miejscowego cmentarza, upamiętniał 23 poległych z Barnimia, w obrębie jego posadzono 23 dęby. Pomnik po 1945 r. zniszczono. Losy tablicy są nieznane (pomnik opisany w *Kawalierze*), **DOMIKOWO** (niem. *Mienken*) – pomnik przy kościele jako cokół kapliczki MB (opisany w *Kawalierze*), **NIEMIENSKO** (niem. *Nemischhof*), wieś w której urodził się ppłk **Helmuth Bohm** (*1873-†1933). Wiosną 1918 roku rejonie Pargny, jako dowódca pułku, zorganizował jego przeprawę przez Sommę na odcinku 113 dywizji. Brawura z jaką to wykonał dała mu 5 maja 1918 order Pour le Mérite. W sierpniu 1918 roku został dowódcą pułku fizyliarów (*Füsilier-Regiment „General-Feldmarschall Graf Blumenthal“, Magdeburgisches Nr 36*); **ZATOM** (niem. *Zatten*) - w środku wsi, niedaleko ówczesnego kościółka, stał do lat 70-tych kamień z płytą pamiątkową, poświęconą poległym z czasów I Wojny Światowej. Na płycie znajdował się napis: 1914 ✠ 1918 / *Aus der Gemeinde Zatten / sind im Weltkrieg gefallen* (Polegli z gminy Zatem w wojnie światowej) / Niżej nazwiska 24 poległych.

RADACHOWO (niem. *Heidekavel* lub *Regenthiner Heidekavel*) wieś będąca przed 1945 r. kolonią Radęcina, była zamieszkała w 1945 roku przez 21 rodzin. Znajdował się tu obelisk z białego piaskowca ku czci poległych mieszkańców. Stał obok miejscowej szkoły (nauczyciel Willi Witte z Krempey). Wykuto na nim Krzyż Żelazny między datami 1914 i 1918, poniżej umieszczono napis: *Ihren im Weltkrieg gefallenen Helden* (Twoi bohaterowie, którzy polegli podczas wojny światowej).

Pod napisem znalazły się owocujące gałązki; z lewej strony lauru, a z prawej - dębu. Poniżej w dwóch kolumnach wyszczególnione zostały nazwiska poległych. Listę otwiera podoficer August Koball (*28.6.85-†22.12.1914). Jak odczytać można z obelisku, był on jedynym z Radachowa, który poległ w 1914 r. Natomiast w 1915 zginęli: muszkieter Ernst Lück, fizylier gwardii Wilhelm Hämmerling (†12.4.1915); muszkieter Wilhelm Werth (†13.5.1915); rezerwista zapasowy (Er. Res.) Albert Lück; Wilhelm Schmeling + 24.12.1915; szeregowy ladwehry Wilhelm Durchstecher (†22.12.1915). W kolejnym 1916 r. polegli: muszkieter Emil Koball (†1916); po nim fizylier Paul Fischer, który mógł zginąć w 1915; w 1917 zginął Albert Priebe (†25.11.1917) i Friedrich Koball. W 1918 roku: Fritz Werth (†22.3.1918), Alexander Knetsch (†11.5.1919); Erwin Knetsch (†24.7.1918). Jako ostatni na liście widnieje Friedrich Klink, który mógł umrzeć w 1919 r. Pod kolumnami z nazwiskami umieszczono napis: „*Die Dankbare Gemaine Heidekavel*” (wdzięczna społeczność

Heidekavel). Po wojnie obelisk usunięto z Radachowa i wywieziono do lasu, gdzie został porzucony, po czym ustawiony został przy jednej z polnych dróg. Budynek szkolny, koło którego stał niegdyś pomnik, zachował się do dzisiaj.

RADEĆCIN (niem. *Regenthin*). W centrum wsi do roku 1974 stał okazały pomnik, na którym widniały nazwiska mężczyzn, w większości młodych, którzy zginęli w czasie I wojny światowej. Pomnik zbudowany został z kilku części z jasnego kamienia, miał mniej więcej trzy metry wysokości. Na podmurówce znajdowała się najgrubsza część pomnika, na której zostały wyryte nazwiska. W następnej części widniały niemieckie napisy nad nimi Krzyż Żelazny i wyżej niego wieniec laaurowo-dębowy. Na samym szczycie obelisku umieszczono figurę oła trzymającego w szponach kulę. Wokół pomnika rosły krzaki oraz drzewka, a pomnik był ogrodzony z trzech stron niskim płotem. W rocznicę 35-lecia PRL postanowiono zbudować we wsi fontannę. Chciano postawić ją w samym środku wsi, dokładnie w miejscu, gdzie stał pomnik. Do jego usunięcia przystąpili strażacy, którzy postanowili wywieźć go do lasu, tuż opodal wsi. Od tego czasu nikt nie był zainteresowany tym co się z pomnikiem dzieje. Dlatego przeleżał tam kilkadziesiąt lat. Nie tak dawno, sołtys wsi postanowił zrobić coś z tym niszczącym kamieniem. Zebrał grupę ludzi i wspólnie przetransportowali pomnik do wsi. Jednak nie mogli go postawić na dawne jego miejsce, gdyż była tam fontanna. Uparty sołtys znalazł dla niego miejsce na skraju wsi, nieopodal lasu, w którym to kamień niszczał przez lata. Jednak nie wszystkie elementy pomnika zostały znalezione. Niektóre krawędzie jego elementów zostały odłupane, co spowodowało brak niektórych liter a nawet słów. Niektóre wyszczerbione nazwiska udało się zrekonstruować z list ofiar Wielkiej Wojny. Niestety, trzy nazwiska zostały niezidentyfikowane. Obecnie na pomniku nie ma orła i nie wszystkie napisy można odczytać, są kłopoty z napisem głównym: (... ?), *an im ... (Weltkrieg)* (w wojnie światowej), 1914- (1918), *gefallenen (... Helden)* (poległym bohaterom); *von der (od), dankbaren Gemeinde* (wdzięcznej społeczności).

Nazwiska poległych można odczytać na stronie http://www.denkmalprojekt.org/2023/regenthin_krs-friedeberg-nm_wkl_pl.html.

STARE OSIECZNO (niem. *Hochzeit*) pow. Strzelecko Drezdeński. Przy szosie, u podnóża Wzgórza Zamkowego stoi neogotycki kościół, pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny z lat 60-tych XIX wieku. Obok kościoła znajduje się okazały głaz, mający 1,2 m wysokości. Jest to pomnik upamiętniający mieszkańców wsi poległych w czasie I Wojny Światowej. Głaz został sprowadzony spod Radęcina i postawiony w okresie międzywojennym oraz odsłonięty po nabożeństwie na Kirchbergu 2 lipca 1930 roku. Obecnie pozbawiony jest tablicy pamiątkowej, która została skradziona lub zniszczona. Pierwotnie pod Krzyżem Żelaznym widniał na niej niemiecki napis: *Den in Weltkriege (Tym, którzy w Wojnie Światowej), 1914-1918; gefallenen Helden (polegli bohaterstwo) der Gemeinde Hochzeit (w gminie Osieczno); zum Gedachtnis, (ku pamięci).*

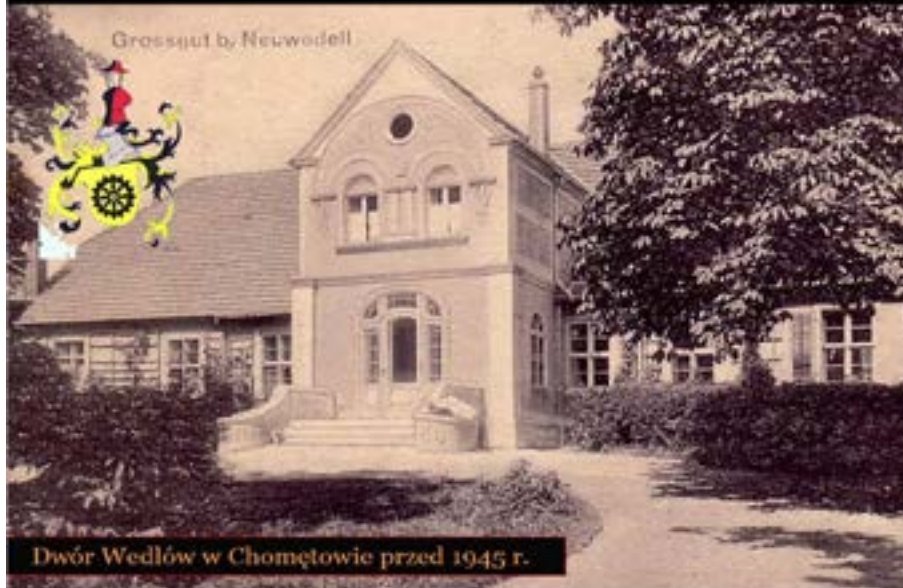

Obelisk ustawiony został na betonowej płycie, do której prowadziło sześć stopni. Nie zawierał nazwisk, gdyż wcześniej wszyscy polegli zostali uwiecznieni na tabliczkach umieszczonych w kościele. Stare Osieczno ma jeszcze dwa obeliski (jeden pomnik drugi kamień nagrobny) odnoszące się do Wielkiej Wojny. Znajdują się one w lesie przy drodze do Dobiegniewa i poświęcone zostały dwóm żołnierzom. Inskrypcje są wyraźne: W wolnym tłumaczeniu na język polski na pomniku wyryto: *Pamięci naszego ukochanego syna i brata. Kurt Dnimar porucznika 6 batalionu strzelców (2. Śląskiego Batalionu Strzelców nr 6 z Oleśnicy). Urodzony 10.12.1893 poległ we Francji 8.1.1915. Na kamieniu nagrobnym: Tu spoczywa ochotnik wojenny zastępca sierżanta polowego Adolf Rumler. Zmarł bohaterską śmiercią za Ojczyznę. W wyniku odniesionych ran 22 lipca 1916 r. w wieku 20 lat*

GLUSKO (niem. *Steinbusch*) pow. Strzelecko-Drezdenecki. Wjeżdżając do Głuska od strony Starego Osieczna zauważyć można łukowaty most stojący nad kanałem dawnego kompleksu stawów rybnych, za którym na wyspie stawu znajduje się kamienna stela odrestaurowanego przez miejscowe Nadleśnictwo pomnika poległych w czasie wojny mieszkańców Głuska i okolicznych wiosek. Na pomniku jest napis: ☩ 1914-1918 / *Für ihr Vaterland gefallen (Polegli za Ojczyznę) Steinbusch (Głusko) - Werder (Ostrowite)/ Ernst Malz 30.10.1914/ August Schwandke 7.2.1915/ Max Pockradt 2.8.1915/ Eduard Sell 13.8.1915/ Paul Neumann 21.9.1915/ Eduard Grohn 3.5.1916/ Ernst Pockradt 13.5.1915/ Max Hanke 23.7.1916/ Otto Kolbe 31.8.1916/ Otto Neumann 12.6.1918/ Gustav Müller 3.9.1918/ Paul Lenz 10.10.1918/ Mariental (Sitnica) - Springe (Moczele)/ Franz Rohleder 30.10.1914/ Otto Reiter 30.10.1914/ Richard Engel 29.2.1915/ Georg Reiter 4.8.1915/ Karl Henning 16.10.1915/ Robert Schalowski 18.7.1916/ Ernst Engel 19.4.1918/ Emil Mielke 31.7.1918/. *Die Gräber leer und unbekannt (Groby opustoszałe i nieznanne). Das Denkmal hier im Heimatland (Pomnik tu w ojczyźnie). Es liegt zu aller Bäume Füßen (stoi u stóp wszystkich drzew) Durch ihre Zweige geht ein Grüßen (których gałęzie hołd mu oddają) Hinüber-Herüber.**

NIEMIĘNSKO-zamek, CHOMĘTOWO – wieś rodzinna asa lotnictwa niemieckiego i ostatniego dowódcy Jasta 11 najślynniejszego dywizjonu Wielkiej Wojny Erich Rüdiger Ernst Otto von Wedel (*9.03.1892-†2.07.1954) w jego miejscowym pałacu (ruina) przebywał słynny „Czerwony Baron“ Manfred von Richthofen. Powrót do **DRAWNA**. Opracował *Andrzej Szutowicz*

CHOMĘTOWO (GROSSGUT)

Chomętowo (niem. *Großgut*) – wieś, której położenie wyznaczają współrzędne geograficzne 53°12'30" N, 15°48'14" E. Leży ok 2,5 km na północny zachód od Dominikowa (niem. *Mienken*), w połowie drogi pomiędzy Dominikowem a Drawnem (niem. *Neuwedell*).

Wedlowie mieli tu swoje włości już w 1363 r. W XVI wieku odnotowano miejscowość jako *Stary Zamek*. Od XV wieku Chomętowo należało do majątku zamkowego w Drawnie. Po śmierci twórcy potęgi Wedłów drawieńskich Rüdiger I (*ok. 1530/35-†1592) nastąpił podział jego majątku, w wyniku którego w 1594 roku folwark Chomętowo znalazł się w części ziem, które jako majątek „wielki” (niem. *Großgut*) otrzymał najstarszy syn Rüdiger - Hasso von Wedel (*ok.1575-†przed 1620) z Drawna. W latach 1593-1609 oprócz folwarku Chomętowo posiadał on część Tuczna i Drawna z wioskami: Dębsko, Ostrowiec, Niemieńsko i Prusinowo. Ożenił się w 1594 roku z Ewą von Waldow z Pelczyc. W rękach jego potomków Chomętowo było do 1945 roku.

Znanymi właścicielami majątku z rodu Wedłów byli : Peter Friedrich von Wedel (*1679 -†1752) pan na Drawnie, Chomętowie, Głusku, Brzezinach, radca królewski i konsystorz oraz jego kolejni potomkowie, Friedrich Wilhelm von Wedel (*1727-†1792), Georg Gottlob Ferdinand von Wedel (*1773-†1841) w 1814 r. członek Rady Rycerskiej, Erich Anton von Wedel (*1820-†1872), w 1849 stracił wpływy w Drawnie i pozostał mu majątek w Chomętowie. Jego bratem był gen. mjr Karl Friedrich von Wedel (*1814-†1890). Kolejnym dziedzicem, którego majątek w 1879 roku obejmował 669 ha, doprowadził na skraj bankructwa był Jerzy August Ferdynand von Wedel (*1847-†1894).

Majątek rodowy od upadku uratowała wdowa po nim Emma Karola Fryderyka von Wedel z.d. von Schuckamann (*1870-†1953). W grudniu 1895 majątek zamieszkiwało 88 mieszkańców, w 1910 r.-128. Wdowa majątek przekazała w dobrej kondycji ostatniemu z chomętowskich Wedłów urodzonemu w Chomętowie, swemu synowi por./ pplk pilotowi Erichowi-Rüdigerowi Ernstowi Ottonowi von Wedel (*1892-†1954). Był on asem lotniczym Wielkiej Wojny, przyjacielem „Czerwonego Barona” Manfreda von Richthofena i ostatnim dowódcą najsłynniejszej eskadry świata „Jasta 11”. Ponieważ nie miał doświadczenia rolniczego, majątek prowadzili insp. Fritz Schäfer i niejaki Blümke. Funkcjonowała tu także gorzelnia i cegielnia. Do 30 września 1920 roku był to obszar dworski Großgut Drawna, po czym Chomętowo należało do gminy wiejskiej Dominikowo. Od 1536 do 1945 roku przynależało do ewangelickiej parafii w Drawnie, do której należały miejscowości: Borowiec, Zamoście i Drawno. Parafia wchodziła w skład superintendentury w Choszczynie.

W lutym 1945 był to teren walk frontowych po których pozostało kilkanaście grobów wojennych. W tym też roku Chomętowo stało się polskie. W ramach zmian nazewnictwa miejscowości *Großgut* zmieniło nazwę na *Dąbrowa*/ majątek Dąbrowa (1946), potem *Chomietowo* (1948) i ostatecznie *Chomętowo* (1955), co historycy myląc lokalizację, odnieśli do nazwy *Chomatowo* z 1250 roku w rejonie Dobięgniewa. W rzeczywistości nazwę dało pobliskie wzgórze, którą jako *Chomętowo* zrekonstruował w 1935 ks. Stanisław Kozierowski, a które potocznie nazywano *Chomąto*.

W okresie PRLu funkcjonował tu PGR. W 1960 r. została zorganizowana przez p. Rejkowskiego szkoła podstawowa. Jej kierowniczkami były: Irena Krzywicka (1961/1962-1965), Ludwika Kirczuk (1968-1971), Anna Nondzisiak (1971-1973). Od 1945 r. Chomętowo przynależy do parafii Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Drawnie. W 1998 r. wykonana została staraniem mieszkańców wsi kaplica pw. Dobrego Pasterza, którą poświęcił 14 czerwca

1998 r. ks. bp Jan Gałęcki. W 2007 r. we wsi odnotowano 358 mieszkańców. Obecnie Chomętowo jest siedzibą sołectwa, w skład którego obok Chomętowa wchodzi Skrzaty, Sieniawa, Zalesie. Sołtysem jest Marek Szulc.

Dwie legendy

Na szczycie wzgórza znajdującego się po prawej stronie drogi z Drawna do Chomętowa znajdował się kamienny krzyż wielkości dorosłego człowieka. Wykuto na nim wizerunek Chrystusa oraz napis PAMIĘCI HASSONA VON WEDEL. Krzyż upamiętniał tragiczną śmierć średniowiecznego rycerza, który głęboko przeżywając swoją nieszczęśliwą i nieodwzajemnioną miłość wjechał konno na wzgórze i od strony jej stromego zbocza rzucił się w dół ginąc na miejscu. Według ustnych przekazów, cień nieszczęśnika nadal nawiedza to miejsce, wchodzi na szczyt, a wiatr roznosi jego zawodzący głos.

Emma Karola Fryderyka von Wedell z d.von Schuckamann (*28.04.1870-†8.10.1953) pochodziła z Kołek (niem. *Rohrbeck*). Jej rodzonym bratem był Bruno von Schuckamann gubernator Niemieckiej Afryki Południowo Zachodniej w latach 1907-1909. Była drugą żoną Jerzego Augusta Ferdynanda von Wedel (*1847-†1894). Pamięć o niej przetrwała do dnia, nie tylko dlatego, że uratowała majątek w Chomętowie. Ponoć posiadała umiejętności wizjonerskie. Pewnego dnia podczas herbaty u matki Augusta Kothe miała widzenie: w pewnej chwili natychmiast gwałtownie podniosła się z krzesła i oznajmiła, że widzi przed sobą karawan pogrzebowy swego męża zmierzający szosą do kaplicy cmentarnej. Opisała go w detalach. Podziękowała za poczęstunek i oznajmiła zaskoczonym domownikom, że musi szybko wracać do domu. Jak się okazało, w tym czasie Jerzy August von Wedel zmarł w Berlinie. Pogrzeb był niemal taki, jak w widzeniu żony. Mąż pozostawił majątek na skraju bankructwa. Sama pracowała fizycznie „przędząc przy kominku” nici na obrusy tkane w Kaliszu Pomorskim. Pomógł jej udzielając stosownej pożyczki kupiec żydowskiego pochodzenia E. Abrahamowski z Choszczna (późniejszy sponsor słynnej żniwiarki). Pod jej kierunkiem majątek zaczął przynosić zyski. Po przekazaniu majątku synowi, w 1920 opuściła Chomętowo i przeniosła się z córką do Złocieńca. Zmarła w Preetz w Hesji.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Jan Michniewicz, inżynier, był w latach 1983-1994 kierownikiem Zakładu Rolnego Chomętowo, a w latach 1992-1995 Zarządcą Gospodarstwa Rolnego Skarbu Państwa w Drawnie. Po likwidacji GRSP przez cztery lata zajmował się gospodarką mieszkaniową i infrastrukturą komunalną w miejscowościach byłego PPR Drawno. W roku 1999 założył Wiejską Spółdzielnię Mieszkaniową w Chomętowie. Jest członkiem Towarzystwa Przyjaciół Ziemi Drawieńskiej, współzałożycielem zakładowej „Solidarności”, wykladał rolnicze przedmioty na organizowanych przez UMIG kursach przysposobienia rolniczego. Uczestniczył w pracy Drawieńskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, pełnił funkcję Prezesa Zarządu DUTW w jego pierwszej kadencji. Jest członkiem Zespołu Śpiewaczego „Drawianki”. W kadencji 1998-2002 był radnym Rady Miejskiej w Drawnie i jej przewodniczącym.

W Chomętowie warto zobaczyć

– Zdewastowany zespół dworsko-folwarczny. Dwór na planie wydłużonego prostokąta, z dwoma piętrowymi ryzalitami od frontu i dwukolumnowym, pseudoportykiem w elewacji ogrodowej. Postawiony został przez Wedłów w 2 poł. XVIII w. W okresie XIX i XX w był on przebudowywany i powiększany o skrzydła. Podstawowym budulcem dworu była cegła. Pałac był otynkowany z elementami dekoracyjnymi. Otaczał go park, a po drugiej stronie drogi Drawno-Zatom rozciągał się folwark. W poł. XIX nastąpiła również rozbudowa zabudowań gospodarczych, dziedziniec folwarczny ogrodzono murem z kamienia z dwoma bramami. Prawdopodobnie w dworze goszczeni byli: najświetniejszy pilot I wojny światowej Manfred von Richthofen oraz marszałek III Rzeszy Hermann Wilhelm Göring i inni wysoką rangą oficerowie lotnictwa. Po wojnie dwór stał się siedzibą PGR. Po jego likwidacji popadł stosunkowo szybko w ruinę. Obecnie widoczne są fragmenty ryzalitu (wsunięta część budynku, tej samej wysokości co bryła), elewacji frontowej z wejściem oraz fragmenty ścian. Podobnie stało się z budynkami gospodarczymi. – Układ parkowo-dworski powstał w pierwszej połowie XIX wieku. Park otaczał od strony północnej i wschodniej dwór. Został na przełomie

XIX/XX powiększony, nasadzono w nim drzewa, które nadal można napotkać m.in. dęby, buki odmiany purpurowej i klon srebrzysty. Park posiadał staw oraz w części wschodniej powszechnie stosowany w ogrodach barokowych wgłębnik (rodzaj trawnika) oraz alejki spacerowe. Na końcu poprzecznej ścieżki postawione były dwie altany. Po południowej stronie drogi na wprost dworu znajdował się folwark. Obecnie alejki są nieczytelne, zatarty jest historyczny układ ścieżek, a park jest zakrzewiony samosiewem. Obok wspomnianego starodrzewu przy wschodniej granicy parku zachowała się aleja dębowa. Stare drzewa rosną przy zamulonym stawie i przy wgłębniku. W północno-wschodniej części parku polana osłonięta smugą drzew iglastych. Przez park wiodą dzikie ścieżki łączące otoczenie dworu.

- Cmentarz rodziny von Wedel o powierzchni ok. 038 ha. Leży na wschód od zabudowań wsi. Teren zarośnięty, zaniedbany i kompozycyjnie nieczytelny. Zachowały się pojedyncze ślady po nagrobkach i fragmenty grobowca oraz starodrzew. Przy drodze do niego rosną dęby i klony.

- *Góra Chomętowska* (niem. *Rüben Berge – Góra Buraczana*) znajduje w pasie pól między Podegradziem a Chomętowem. Niemiecką nazwę zawdzięcza ponoć uprawie buraków. W czasie ostatniej wojny było tu stanowisko artyleryjskie (108 m n.p.m).

- *Ceglana Góra* (niem. *Zigelberg*) lub *Gliniana Góra* (niem. *Lehmburg*) znajduje się w połowie i z lewej strony drogi z Drawna do Chomętowa. Znana z lokalnej legendy. Jest to wzniesienie rozłożyste, w których dwa najwyższe punkty mają 93,7 i 97,7m n.p.m.

- *Jeziro Chomętowskie* (*Dominkowo Male, Dominikówek*) niewielki zbiornik wodny o pow. 13,2 ha (1996 r.) i ok. 2 m głębokości, położony w lesie, między dwoma wsiami: Dominikowo i Chomętowo. Cechuje się wysokim stopniem przeżyźnienia (eutrofizacji). **Andrzej Szutowicz**

ŚWIĘTY OTTO W KOMIKSIE

W 1989 roku w Bambergu w Niemczech został opublikowany komiks zatytułowany „Święty Otto. Biskup Bambergu i Apostol Pomorza”, autorstwa Aloisa Lorentza Alberta (*1936-†2022) duchownego katolickiego z tytułem Generalnego Wikarego Arcybiskupstwa w Bambergu. Zapoczątkował w Niemczech kierunek propagowania nauki chrześcijańskiej poprzez piosenki i różnego rodzaju publikacje skierowane głównie do młodzieży. Rysunkowa historia przedstawia całą biografię biskupa – od narodzin do śmierci. Autor przedstawił postać polskiego księcia Bolesława zainteresowanego nawróceniem Pomorza na chrześcijaństwo. Rysownik pokazuje spotkanie biskupa z Warcisławem pomorskim, chrzest w Pyrzycach oraz w Wolinie i Szczecinie. GJB.

KAWALIERA

BIULETYN KOŁA NR 21 STOWARZYSZENIA
SAPERÓW POLSKICH W DRAWNIE I
IZBY HISTORYCZNEJ ZIEMI PEŁCZYCKIEJ
W PEŁCZYCACH

REDAGUJE KOLEGIUM

ADRES:
73-220 DRAWNO UL. JEZIORNA 2
Tel: 500 358 148

Redakcja nie odpowiada za opinie wyrażane przez autorów artykułów

Nadleśnictwo Drawno

ZAPRASZAMY DO LASU...

Szybko... za chwilę się spóźnimy... Te słowa każdy z nas powtarza niemal codziennie. Tempo życia, jednakowość mijających dni, brak czasu na odpoczynek. Jesteśmy zmęczeni wielogodzinną pracą przed ekranem laptopa, smartfonu. Doceniamy chwile ciszy, spokoju, wypoczynek na łonie natury. Wielu z nas, zaczęło zauważać jak wiele korzyści przynosi nam las. Lubimy zdrową żywność, ruch na świeżym powietrzu. Coraz częściej, cieszymy się długimi spacerami, zamieniamy pospolite środki transportu na rower. Warto wiedzieć, że wszystko to jest na wyciągnięcie ręki. Z całą pewnością, doskonale wiedzą to mieszkańcy gminy Drawno i odwiedzający nas turyści. Poznajmy się zatem jeszcze lepiej! Zapraszamy do korzystania z terenów Nadleśnictwa Drawno!

Czekają tu na Państwa cztery miejsca biwakowania i miejsce odpoczynku, położone nad malowniczymi jeziorami. W sercu borowych lasów, znajdziemy miejsca postoju pojazdów. By umożliwić komfortowy dojazd, udostępniliśmy wiele dróg do ruchu publicznego. Wszystkie są oznakowane, a ich zasięg znajdziesz na stronie Nadleśnictwa Drawno. W ostatnich latach powstało wiele inwestycji, które umożliwiają komfortowy wypoczynek w lesie. Stale rozbudowujemy naszą infrastrukturę turystyczną, powstają wiaty, miejsca na ognisko, ławostoly, na terenie obiektów udostępnionych społeczeństwu. Korzystanie z tych miejsc jest całkowicie bezpłatne. Przygotowaliśmy także coś dla ceniących aktywny wypoczynek. Szlaki piesze, rowerowe, konne, położone nad rzeką Drawą, to wspaniałe pomysły na weekendowy wypad za miasto z rodziną i przyjaciółmi. Nie zapomnieliśmy także o najmłodszych odwiedzających. Na terenie naszej jednostki znajdują się dwa punkty edukacji leśnej - w Szkółce Leśnej Zdanów oraz w Kwaterze Myśliwskiej w Borowcu. Szkołka Leśna Zdanów to jeden z ciekawszych punktów na mapie Nadleśnictwa Drawno. Od wielu lat, stanowi swego rodzaju „zieloną szkołę”, chętnie odwiedzana przez różnego rodzaju placówki oświatowe. To miejsce z ogromnym potencjałem, które przyciąga wielu turystów. Sąsiedztwo malowniczej rzeki Bagnicy, szlaku turystycznego prowadzącego do wyjątkowego „Czarnego Torfowiska”, szerokie spektrum siedlisk przyrodniczych to tylko niektóre atuty tego wyjątkowego miejsca. Organizujemy bezpłatne zajęcia dla zorganizowanych grup dzieci i młodzieży. Na odwiedzających czekają plenerowe gry edukacyjne, tablice oraz nowopowstała ścieżka sensoryczna. Spacer po lesie z leśnikiem pozwala zrozumieć zasady prowadzonej gospodarki leśnej. Aktywne zajęcia, m.in. sadzenie lasu, sprzątanie śmieci, pozwalają każdemu z nas, zrobić coś dobrego dla przyrody.

Kwaterna Myśliwska w Borowcu to miejsce z wyjątkowym klimatem. Choć wydaje się to trudne, pozwala połączyć nowoczesność z tradycją. Jej historia sięga przełomu XVIII i XIX wieku. Od początku swego istnienia pełniła funkcję pałacyku i kwatery myśliwskiej. Wyremontowany obiekt okala park z końca XVIII wieku, z pomnikowymi dębami oraz pięknymi daglezjami. Dawny dziedziniec oraz dworek o urozmaiconej bryle pochodzi z przełomu XIX i XX wieku. To historyczne miejsce, wyposażone jest w nowoczesną infrastrukturę turystyczną. Kwaterna posiada 25 miejsc noclegowych w ośmiu pokojach dwuosobowych oraz dziewięciu jednoosobowych. Jest wyposażona w salę konferencyjną, salę jadalną oraz saunę. Każdy pokój dysponuje własną łazienką, klimatyzacją, Wi-Fi oraz TV, stwarzając lepszy komfort dla użytkowników kwatery myśliwskiej. To doskonałe miejsce do organizacji spotkań, konferencji, kameralnych imprez okolicznościowych. Istnieje możliwość wynajęcia sali konferencyjnej, sali jadalnej lub parku wokół kwatery z zapleczem rekreacyjnym. Do Państwa dyspozycji dostępne są wiaty, miejsce na ognisko, boisko sportowe, plac zabaw dla dzieci, a także tablice i gry edukacyjne. Serdecznie zapraszamy do Nadleśnictwa Drawno. Mamy nadzieję, że każdy, wśród wymienionych atrakcji znajdzie coś dla siebie. A gdy pogoda za oknem nie dopisuje wybierzmy się na wirtualny spacer po Nadleśnictwie Drawno. Zachęcamy do odwiedzenia naszej strony internetowej, gdzie znajdą Państwo film. Do zobaczenia w lesie!

Julia Paszkiewicz

CZYSTE POWIETRZE

Informacji udziela Gminny Punkt Konsultacyjno – Informacyjny programu „Czyste Powietrze”
Urząd Miejski w Drawnie, ul. Kościelna 3, 73-220 Drawno, biuro nr 4
tel: 95 768 20 31, tel. 664 773 652 lub tel. 664 772 027,

Wieloletnia dotacja z programu „Czyste Powietrze”
Kierownik z programu i tyśka!

- ✓ czyste powietrze
- ✓ pomoc na inne potrzeby, dzięki współpracownikom na nieruchomościach
- ✓ lepszy komfort życia
- ✓ zdrowe najbliższych
- ✓ czyste powietrze w Twojej okolicy

czystepowietrze.gov.pl
Dotacja do 134,2 tys. zł

Wieloletnia dotacja z programu „Czyste Powietrze”
Je możesz otrzymać!

- ✓ do 120 tys. zł
- ✓ do 90 tys. zł
- ✓ do 60 tys. zł

w zależności od dochodu na gospodarstwo
i innych kryteriów kwalifikacyjnych

czystepowietrze.gov.pl
Dotacja do 120 zł na każdy gospodarstwo

Wieloletnia dotacja z programu „Czyste Powietrze”
Skorzystaj z możliwości finansowej dotacji do Twoich potrzeb

Zakres dofinansowania:

- ✓ zakup sprzętu
- ✓ zakup materiałów
- ✓ zakup usług
- ✓ zakup energii
- ✓ zakup usług
- ✓ zakup usług
- ✓ zakup usług
- ✓ zakup usług
- ✓ zakup usług

czystepowietrze.gov.pl
Formy dofinansowania

Ziemia Drawieńska wydawca Urząd Miejski w Drawnie, 73-220 Drawno, ul. Kościelna 3, tel. 95 768 20 31
e-mail: poczta@drawno.pl; adres strony internetowej www.drawno.pl
Druk: Studio K2 Sp. z o.o., ul. Wawelska 118, 64-920 Piła

Redakcja: Mariola Kowalewska – red. naczelny, Izabela Kowalczyk, Alicja Łukasik, Edyta Musiałek, Beata Wasilewicz, Małgorzata Dolata-Trzaskawka, Andrzej Konepelski, Ewelina Wiśniowska, Tomasz Bogucki, DPN, ŚDS, Nadleśnictwo Drawno.

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów materiałów bez wiedzy i zgody autora. Materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za wykorzystywane w druku materiały nie wypłaca się honorarium traktując to jako działalność społeczną autorów. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za poglądy wyrażane przez autorów artykułów. Redakcja nie drukuje anonimów.